

Excerpta De
Ecclesiasticum Officium
Secundum
Ordinem Fratrum Predicatorum
In Hoc Volumine
Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur
Humberti de Romanis
1259

Index

Index	ii
Foreword	iv
Introduction	iv
Ordinarium	1
Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	1
De Oratione Dominicali	1
De Matutinis Dominice	1
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	2
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	2
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	2
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	2
Commune Sanctorum	3
De Festis in Communi	3
De Concomitantia Festivitatem	3
De Translatione Festivitatem	4
De Festo Trium Lectionum	5
De Festo Simplici	5
De Festo Semiduplici	6
De Festo Duplici	6
De Festo Toto Duplici	6
De Octavis Sanctorum	7
De Memoriis Faciendis	7
De Ordine Memoriarum	8
De Festivitatibus Extraordinariis	8
De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis	8
De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum	8
Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum	9
De Officio Defunctorum	9
De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis	11
De Disciplinis Recipiendis Post Completorio	12
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	12
De Pretiosa	12
Kalendarium Sanctorum	14
Januarius	14
Februarius	15
Psalterium	26
Dominica ad Matutinum	26
Feria II ad Matutinum	36
Feria III ad Matutinum	42
Feria IV ad Matutinum	48
Feria V ad Matutinum	54

Feria VI ad Matutinum	61
Sabbato ad Matutinum	68
Dominica ad Vesperas	75
Feria II ad Vesperas	77
Ad Primam	78
Ad Tertiam	79
Ad Sextam	80
Ad Nonam	81
Feria III ad Vesperas	83
Feria IV ad Vesperas	84
Feria V ad Vesperas	85
Feria VI ad Vesperas	87
Sabbato ad Vesperas	88
Canticis	91
De Officio Beate Virginis	99
De Officio Beate Virginis Cotidiano	99
Ad Vesperas	100
Ad Completorium	100
Ad Matutinas	101
In Laudibus	102
Ad Primam	102
Ad Tertiam	102
Ad Sextam	102
Ad Nonam	103
Breviarium	104
Rubrice	104
De Quo Officium Sit Agendum	104
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	104
De Oratione Dominicali	104
De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit	104
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias	105
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	105
Proprium de Tempore	105
Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti	105
Dominica Secunda Sabbato Precedenti	108
Dominica Tercia Sabbato Precedenti	110
Dominica Quarta Sabbato Precedenti	114
Antiphone Dicende In Laudibus Per Sex Ferias Ante Vigiliam Natalis Domini Se-	
cundum Ordinem Feriarum	116
O Antiphone	117
In Vigilia Natalis Domini	117
In Natali Domini Ad Matutinas	119
In Circumcisione Domini	125
In Epiphania Ad Matutinas	128
Per Octavas Epiphanie	132
In Octava Epyphanie	133

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

Quando fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulsetur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciente sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

In omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omnis tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedi-

mentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur lex oratio dicitur *talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerint incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

Omnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantetur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Do-

minica nisi festum vel Octava dies festi habentis Octavam impediatur tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenierit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenierit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Tunc enim omelia domicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenierit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenierit. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit. Psalmi *Dominus regnavit decorum*, *Iubilate*, *Deus deus* canticum *Benedicite*, et psalmi *Laudate dominum de celis*, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam

madam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Notandum quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediunt omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum. Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivitas. Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tan-

tum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitteri festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta feria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphannie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predictae. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc

est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato fiet festum Fabiani et Sebastiani.

De Festis in Comuni

In quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitatum* notatum est. Festum etiam trium lectionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphannie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitate

Si festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenerit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in cras-

tino festi simplicis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de festo fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut fes-

tum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenerit.

De Translatione Festivitate

Si festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenerint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenerit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenerit, si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermissee. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebrandum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda.

Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenierit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebratur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feriam post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

Sciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quodcumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epiphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplex debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in

Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitatorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenierit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

Festum simplex subscripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediat. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenierit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Iubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quodcumque antiphone Laudum ad Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici

dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

In festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit, vel de Octavis si infra Octavas evenierit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

In festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandocumque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chororum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum capam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona

ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitatorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitatorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Dominus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

Festum totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus autem festivitibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri*, *Laudate Dominum Omnes Gentes*, *Lauda anima*, *Laudate Dominum Quoniam Bonus*, *Lauda Iherusalem*, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria

Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenerit responsorium *In Pace* dicitur ab uno, et quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Octavis Sanctorum

Festivitates sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Iohannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, vna tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum *Alleluia*, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnifi-*

cat antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis et sanctorum Innocentium. Octava etiam sancti Iohannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

Per totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quodcumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Ves-

peras vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Calendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evererint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

Memoria de festo simplici et supra precedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas precedit memo-

riam de Dominica, precedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, precedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima precedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu precedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quandocumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

Festivitates sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres comorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Calendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

In festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

In omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Ves-

peras. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

Notandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inveniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitibus de quibus agitur.

Ad memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

Ab Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgena dicatur canticum Graduum hoc modo.

Officium cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completo-

rium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint Nona diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Horas dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandoquidem fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

Officium defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsius autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responsorio cum

versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, V A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Iube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinauerit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdo-

mada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermittere possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predictae vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermituntur autem predictae vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vesperis, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predictae vigilie faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadragesimam post Vesperas post gratias. In Quadragesima vero post gratias, quando bis comeditur

post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, secunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

Omni tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus

ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorius contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *¶. Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbyterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

Tempore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa findem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo supriorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Misereatur*. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur communiter ab omnibus, *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde proseguendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prosequatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram

contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedeit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadum, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

Die lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immeidate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore ex parte ebdomadarius incipiendte, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie, Christe eleison, Kyrie, Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos, V. Emitte spiritum, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris*, et terminentur sub uno *Per Christum*. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

Cum in choro dicendum fuerit Pretiosa, per nunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, *V. Pretiosa est*, et conventus surgens respondeat *Mors sanctorum*. Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria*. Qua finita et responso *Amen*, dicat *V, Deus in adiutorium*, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum*, postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison*, et subiungatur secreto *Pater noster*. Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, V. Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare*. Qua finita et dicto *Iube domne* ab illo

qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in primpitu non habuerint, dicant, *Secundum Johannem, In principio erat verbum* et cetera, usque *sine ipso factum est nichil*. De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.*, usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur*. Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelatus vel si ipse defuerit ebdomadarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *V. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras*. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adiutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, *Surgat qui debet facere sermonem*, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Iube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem *Retribuere dignare*, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succentor secun-

dum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo *Ad te levavi*, et conventus ipsum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi* cum *Gloria patri* et *Sicut erat*, subiungatur psalmo *De profundis* terminandus per *Requiem eternam*, Postea communiter dicatur *Kyrie eleison*, et *Pater noster* secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos. V. Oremus pro domino papa, V. Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus, Oratio Omnipotens sem-piterne deus qui facis, Oratio, Pretende, Oratio, Fidelium*, predictae autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno *Oremus*, et terminentur sub uno *Qui vivis et regnas per omnia, etc.*

Januarius

habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.		Kal.		
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. Incipit Quartus Embolismus.
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentium.
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum duplex.
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hylarii et Remigii. memoria.
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confessoris. iii. lect.
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. iii. lect.
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. iii. lect. Sol in aquario. Initium lxx.
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyres. simplex.
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris. simplex.
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semiduplex.
j	b	x	23	Emerentiane virginis et martyris. memoria.
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semiduplex.
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessoris. memoria.
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect. Claves xl.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyr. memoria. Finis. iiii. embolismi.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie virginis. totum duplex.
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyris. sex capparum.
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & martyris. sex capparum.
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinonensis. novem lectionum.
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex capparum.
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex capparum.
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die evenierit Festum sancti Mathiæ in tali ieiunetur Vigilia eius, & in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si Sabbato evenierit, ipso Sabbato celebretur et ieiunetur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	
	e	vi	2	
xj	f	v	3	Hemeterii & Celedonii martyrum. <i>quatuor capparum.</i>
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	Kalendas Aprilis.
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.			
	g	Kal.	1
xj	A	iiii	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viii	d	Nonis	5
xvi	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiii	A	v	9
ii	b	iiii	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idibus.	13
xviii	f	xviii	14
vii	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iiii	c	xiv	18
	d	xiii	19
xii	e	xii	20
j	f	xj	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvii	c	vii	25
vi	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iiii	28
iii	g	iii	29
	A	ii	30

Kalendas Maii.

Sanctæ Engratiæ, vel decem & octo martyrum.

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius Episcoporum. novem lectionum.
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensis. novem lectionum.
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. sex capparum.
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Paulæ martyrum.
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6.
dies vero 18.

Aureus numer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iiii	2	
viii	g	iii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliae. novem lectionum.
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii martyrum. novem lectionum.
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sancti Joannis Baptistæ.
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Baptistæ. sex capparum.
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoili martyr.
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Pauli. sex capparum.
	f	ii	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis. novem lectionum.
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufinæ virginum & martyrum. quatuor capparum.
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius. novem lectionum.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris. novem lectionum.
	c	viii	25	Christophori & comitum eius martyrum. novem lectionum.
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicitis martyris. novem lectionum.
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pastoris martyrum.
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris. sex capparum.
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. quatuor capparum.
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembris.
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARLÆ. sex capparum.
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. sex capparum.
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem lectionum.
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. novem lectionum.
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Doctores. sex capparum.
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium ieuniorum Kalendarum Septembrium ante festum Sancti Cypriani observatur his tribus diebus.
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris. Cypriani. novem lectionum.
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemie virginis & martyris. novem lectionum.
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthaei Apostoli. sex capparum.
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis Baptistae. sex capparum.
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. sex capparum.
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri & Confessoris. sex capparum.
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Maximæ, & Juliæ martyrum.
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januarii & Martialis martyrum.
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Damiani martyrum.
	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. sex capparum.
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani martyri. novem lectionum.
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chrystetæ martyrum. sex capparum.
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & Judæ. sex capparum.
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium ieiuniorum Kalendarum Novembreium ante festum Sancti Martini observatur his tribus diebus.
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confessoris. sex capparum.
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem lectionum.
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyrum. novem lectionum.
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi & Confessoris. novem lectionum.
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris. sex capparum.
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris. sex capparum.
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex capparum.
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. sex capparum.

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyris. sex capparum.
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi & martyris. sex capparum.
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex capparum.
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capparum.
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugeniæ virginis & martyris.
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Justi & Abundi martyrum. novem lectionum.
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARLÆ VIRGINIS. sex capparum.
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex capparum.
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi. sex capparum.
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex capparum.
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentum. sex capparum.
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex capparum.
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novem lectionum.

Dominica prima in Adventu et in sequentibus.
In primo nocturno. Anthiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione.
Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Quare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditati sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrívisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiészcam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguís suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértete, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legem qui domini meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud. * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decidad mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digítórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirábilia tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: *

nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio thronum suum: * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbíbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * in-
quinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * óm-
nium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a
generatióne in generatióne sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et
amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et
dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis:
* ut interficiat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insid-
iátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere
páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit
se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus,
* avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus
tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit
enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem
consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu
eris adiutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: *
quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáecu-
lum sáeculi: * peribitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudivit Dómi-
nus: * præparatióne cordis eórum audivit au-
ris tua.

Iudicáre pupílo et húmili, * ut non appó-
nat ultra magnificáre se homo super terram.

In Dómino confído: † quómodo dícitis án-
imæ meæ: * Trásmigra in montem sicut
passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt ar-
cum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut
sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: *
iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus
in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: *
pálpebræ eius intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat iustum et ímpium: *
qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis,
et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis
eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias
diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque be-
nignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit
sanctus: * quóniam diminútæ sunt ver-
itátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próxi-
mum suum: * lábia dolósa, in corde et corde
locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa,
* et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram mag-
nificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis
noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum
páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argén-
tum igne examinátum, probátum terræ purgá-
tum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos
* a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secún-
dum altitúdinem tuam multiplicásti filios
hóminum.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in
finem? * úsquequo avértis fáciem tuam
a me?

Quámdu ponam consília in ánima mea, *
dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super
me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus
meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdór-
miam in morte: * nequándo dicat inimícus
meus: præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exsultábunt si motus
fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus. **C**orrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad ef-fundéndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminus non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiészet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et op-próbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminus gloríficat:

Qui iurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et mún-dera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætér-num.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim proprior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum serva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminus, qui tríbuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminus in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne comóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiészet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pécipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me affligerunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdederunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdederunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparebo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine aurem tuam michi et exaudi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure

igne piopurgans atque cremando probans.

Ant. Tu populum.

Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adiútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscepátor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descendit: * et caligo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténébras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altísimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgora multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparúerunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratione spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * saluum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem saluum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiam murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestigia mea:

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos: * et non convértar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxisti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam illos, ut púlverem ante faciém venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradicţió nibus pópuli: * constitúes me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi: * in auditu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus: * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natió nibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier in corpus meum hoc unguentum ad sepeliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superba tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

Cæli enarrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscondat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxiliú de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus

Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ eius.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórú eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérú in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur

arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudibus. Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. Dominus regnavit.

Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adiuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framera, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Iacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: † et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Remiscuntur et convertentur ad Dominum * universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu eius * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt cæli iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum

es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Domini est terra, et plenitudo eius: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus et mundo corde, † qui non accepit in vano animam suam, * nec iuravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo, salutari suo.

Haec est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas, principes, vestras, † et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? † Dominus fortis et potens: * Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, † et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum, quae a

saeculo sunt.

Delicta iuventutis meae, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu, * propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universae viae Domini, misericordia et veritas, * querentibus testamentum eius et testimonia eius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur: * et semen eius hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhaserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel: * ex omnibus tribulationibus suis.

Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: * et complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis: * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odavi ecclesiam malignantium: * et cum impiis non sedebo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedicam te, Dómine.

Ant. Dominus.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví et immolávi in tabernáculo eius hóstiám vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me, * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius * destrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

Afférte Dómino, filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et com-movébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et rev-elábit condénsa: * et in templo eius omnes di-cent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedicet pópulo suo in pace.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et con-fitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínū lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti faciē tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum de-scéndo in corruptiōnem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut an-nuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circum-dedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compún-gar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum con-fitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

Ant. In tua.

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in do-mum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem ab-scondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observátes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tribulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor no-tis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiōnem multórum com-morántium in circúitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine: † dixi: Deus meus es tu: * in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus iustum iniquitatem: * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, * quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Protes eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * Proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius: † quoniam veritatem requirit Dominus, * et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes, qui speratis in Domino.

Beati quorum remissae sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * et iniustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me iniustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quae circumdedit me: * exultatio mea, erue me a circumdantibus me.

Intelluctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelluctus.

In camo et freno maxillas eorum constringe: * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Laetamini in Domino et exultate, iusti, * et gloriamini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

Exultate, iusti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam et iudicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt: * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium: † reprobat autem cogitationes populorum, * et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in aeternum manet: * cogitationes cordis eius in generatione et generationem.

Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius: * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De cælo respexit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiutor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

Iúdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes animam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini cóarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt animam meam.

Veniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáp-tio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius:
* egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam
interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * steril-
itátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * in-
duébar cilicio.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et
orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nos-
trum, sic complacébam: * quasi lugens et con-
tristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et con-
venérunt: * congregáta sunt super me flagélla,
et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † ten-
tavérunt me, subsannavérunt me subsan-
natióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue á-
nimam meam a malignitáte eórum, a leónibus
únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in
pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur
mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnu-
unt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebán-
tur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos
cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: *
dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne
discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus
meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam,
Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant
mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge,
ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus
eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui
gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui
magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam

meam: * et dicant semper: Magnificétur Dómi-
nus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam,
* tota die laudem tuam.

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: *
non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: *
ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit
intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: *
ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non
odivit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et
véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua
abýssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine:
* quemádmódum multiplicásti misericórdiam
tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum
tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et
torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in
lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus
te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus
peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem:
* expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

Noli æmulári in malignántibus: * neque
zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter arés-
cent: * et quemádmódum ólera herbárum cito
décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et in-
hábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi peti-
tiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo:
* et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et
iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus
esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciēte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuétí autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládius evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deícciant páuperem et ínopem: * ut trucidént rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificátí fúerint et exaltáti: * deficientes, quemádmódum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum ceciderit non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iunior fui, étenim senui: * et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Decína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sáeculum sáeculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur gressus eius.

Considerat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et prótector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt ilusió nibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, † dereliquit me virtus mea: * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciebant qui quaerebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine, Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequabar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine, Deus meus: * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine, Deus, salutis meae.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudibus. Ant. Misere mei deus. Miserere.

Ant. Intellige clamorem meum domine. Verba mea.

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Deus deus meus.

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. Confitebor tibi.

Ant. Laudate domine de celis. Laudate dominum.

Ant. Benedictus deus Israel. Benedictus dominus.

Ant. Ut non delinquam.

Dixi: Custodiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cum consisteret peccator adversum me.

Obmuitui, et humiliatus sum, et siliui a bonis: * et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Domine, finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas, * omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertransit homo: * sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quae est expectatio mea? Nonne Dominus? * Et substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmuitui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: * amove a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuae ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: * verumtamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam: * auribus percipe lacrimas meas.

Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * et amplius non ero.

Expectans expectavi Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriae, et de luto faecis.

Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum *
carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et
sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes
eius * et non respéxit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus,
mirábilia tua: * et cogitátionibus tuis non est
qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicátii
sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti: * aures
autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non pos-
tulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut
fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, volúi,
et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia
magna, * ecce lábia mea non prohibébo:
Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscondi in corde meo:
* veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et ver-
itátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miser-
atiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas
tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quo-
rum non est númerus: * comprehendérunt me
iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super capíllos cápitis
mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: *
Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revearéantur simul, qui
quæerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revearéantur: *
qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui
dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes
quæréntes te: * et dicant semper: Magnificé-
tur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: *
Dóminus sollicitus est mei.

Adiútor meus et protéctor meus tu es: *
Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

Beátus qui intélligit super egénium, et páu-
perem: * in die mala liberábit eum Dómi-
nus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat
eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum
dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti
in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana
ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando
moriétur, et peribit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loque-
bátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idíp-
sum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci
mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum
me: * Numquid qui dormit non adíciat ut
resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: *
qui edébat panes meos, magnificávit super me
supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et
resúscita me: * et retríbuiam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: *
quóniam non gaudébit inimícus meus super
me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti:
* et confirmásti me in conspéctu tuo in ætér-
num.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a
sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes
aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te,
Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum:
* quando véniam, et apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac
nocte: * dum dícitur mihi quotidie: Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiúnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana domine animam meam quia peccavi tibi.

Ant. Eructavit.

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed dextera tua, et bráchium tuum, et illuminatió vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatió nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatió nem et derísium his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotió nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblítus sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblítus sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdormis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirábíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi: * virga directiúnis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrtha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémoires erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáculum sáculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

Deus noster refúgium, et virtus: * adiutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatióis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiënter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérse terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíe Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiόnem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcanei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multitudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimet, rédimet homo: * non dabit Deo placatiόnem suam.

Et prétium redemptiόnis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus peribunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcras eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intellexit: * comparátus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intellexit: * comparátus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Auribus percípите qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

Deus deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásu: * ex Sion spécies decóris eius.

Deus manifeste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órduant testaméntum eius super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israë!, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoa me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portióne tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et táciui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligíte hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérté fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proiicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despíciēs.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiões, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua: * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem: * iniquitatem magis quam loqui aequitatem.

Dilexisti omnia verba praecipitationis: * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, † evellat te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: * et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt iusti, et timebunt, † et super eum ridebunt et dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudinem divitiarum suarum: * et praevaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei: * speravi in misericordia Dei in aeternum: et in saeculum saeculi.

Confitebor tibi in saeculum, quia fecisti: † et exspectabo nomen tuum, * quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudibus. Ant. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus. Miserere.

Ant. Salutare vultus mei deus meus. Quemadmodum.

Ant. Ad te de luce vigilo deus. Deus deus meus.

Ant. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac domine. Ego dixi.

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis. Laudate dominum.

Ant. Erexit Dominus nobis cornu salutis in domo David pueri sui. Benedictus dominus.

Ant. Avertet.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. **C**orrumpi sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de caelo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confusi sunt, quoniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? † cum converterit Deus captivitatem plebis suae, * exsultabit Iacob, et laetabitur Israel.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, † et fortes quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine: quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Exaudi, Deus, orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: * intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me: * et contexerunt me tenebrae.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbae, * et volabo, et requiescam?

Ecce elongavi fugiens: * et mansi in solitudine.

Exspectabam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Praecipita, Domine, divide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas: * et labor in medio eius, et iniustitia.

Et non defécit de platéis eius: * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Veniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos: * qui est ante sácula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum eius, divisi sunt ab ira vultus eius: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciém meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

Si vere útique iustítiam loquímmini: * recta iudicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestráe concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestráe rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum viderit vindíctam: * manus suas lavábit in sángine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinem salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audivit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * iratus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctionis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: *
et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum
meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? *
quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et non
egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia
vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad
níhilum dedúcet tribulánte nos.

Exáudi, Deus, deprecationem meam: * in-
ténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxi-
arétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: *
turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: *
prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti
orationem meam: * dedísti hereditátem timén-
tibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiícies: * annos eius
usque in diem generatiónis et generatiónis.

Permanet in ætérnum in conspéctu Dei: *
misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum
sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxiliúm de tribula-
tione.

Ant. A timóre.

Nonne Deo subiécta erit ánima mea? * ab
ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus:
* suscepátor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfíci-
tis univérsi vos: tamquam parieti inclináto et
macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogi-
tavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo
benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima
mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: *
adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: *
Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatio pópuli,
effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiú-
tor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum,
mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípi-
ant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas
nolíte concupíscere: * divítiae si áffluant, nolíte
cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi,
quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, miser-
icórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera
sua.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multi-
plíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic
in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem
tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super
vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in
nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima
mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in
matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor
meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo,
† adhæsit ánima mea post te: * me suscepit
déktera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam
meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradén-
tur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur
omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est
os loquéntium iníqua.

Exáudi, Deus, orationem meam cum dépre-
cor: * a timóre inimíci éripe ánimam
meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: *
a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: *
intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ, sanctum est templum tuum: * mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: * spes ómnium finium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparatio eius.

Rivos eius inébria múltiplica genímína eius: * in stillicidiis eius lætábitur gérmínans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim

hymnum dicent.

Ant. A timore inimici eripe Domine animam meam.

Ant. In ecclesiis.

Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdone virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulationés in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigerium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso arietum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióem meam, et misericórdiam suam a me.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam, * in omnibus Géntibus salutare tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus: * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exsultent Gentes: * quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius, * et fugiant qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatores a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsultent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascendit super occasum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exasperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egredereris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi

eius in pallóre auri.

Dum discernit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitare in eo: * etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, mília lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitare Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie: * próspere iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capilli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingáture pes tuus in ságuine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus: * ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes coniúcti psaléntibus: * in médio iuenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus: * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut excludant eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiopia præveniet manus

eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudibus. Ant. Amplius lava me Domine ab iniusticia mea. Miserere.

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. Te decet hymnus.

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus. Deus deus meus.

Ant. Dominus iudicabit fines terre. Exsultavit cor meum.

Ant. Celi celorum laudate deum. Laudate dominum.

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt. Benedictus dominus.

Ant. Domine deus.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitudínem miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributióes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti

sunt: * et super dolorem vûlnerum meórum ad-
didérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem
eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum
iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua,
Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et
magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: *
córnuā producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur: * quærite
Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: *
et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et óm-
nia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et æd-
ificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte ac-
quírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: *
et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Deus, in adiutórium meum inténde: *
Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui
quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui
volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui di-
cunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui
quærunť te, * et dicant semper: Magnificétur
Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus,
ádiuva me.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu: *
Dómine, ne moréris.

Ant. Domine deus in adiutorium meum in-
tende.

Ant. Esto michi.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in
ætérrnum: * in iustítia tua líbera me, et
éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in
locum munitum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et re-
fúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris,
* et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: *
Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre
matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: † tamquam
prodígium factus sum multis: * et tu adiútor
fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem
glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proiicias me in témpore senectútis: *
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et
qui custodiébant ánimam meam, consílium
fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † perse-
químini, et comprehéndite eum: * quia non est
qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus, in
auxílium meum respice.

Confundántur, et defíciat detrahéntes
ánimæ meæ: * operiántur confusióne et
pudóre, qui quærunť mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adiíciam
super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: *
tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † in-
troíbo in poténtias Dómini: * Dómine, mem-
orábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et
usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus,
ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * gener-
atióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus,
† usque in altíssima, quæ fecísti magnália: *
Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes mul-
tas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et
de abyssis terræ iterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et
convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israël.

Exsultabunt labia mea cum cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

Deus, iudicium tuum regi da: * et iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in iustitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: * et colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes: * et inimici eius terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes Gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvos faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, † et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, † superextolletur super Libanum fructus eius: * et florébunt de civitate sicut fenum terrae.

Sit nomen eius benedictum in saecula: * ante solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus, Deus Israël, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum: * et replebitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: * et cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, * operiti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipem iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuérunt in caelum os suum: * et lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in saeculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuarium Dei: * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut sómniū surgéntiū, Dómine, * in civitatē tua imáginem ipsórum ad níhilum redígēs.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutatí sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dēxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid volui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimicus in sancto!

Et gloriátí sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognóverunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus exciderunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérent tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimicus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dēxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sácula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita draconis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes téminos terræ: * æstátē et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimicus impropéravit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscurátí sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, iúdica causam tuam: * memor esto impropériórum tuórum, eórum quæ ab insipiēte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Ant. In Israel.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriēte, neque ab Occidēte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen

fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǣculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia cónua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur cónua iusti.

Notus in Iudæa Deus: * in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum: * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quíevit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitátionis diem festum agént tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulátionis meæ Deum exquisívi, † má nibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciat Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióem?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initío mirábílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiúnibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multitis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiones ab initío.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generatio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius exquírant.

Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava et exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum: * et non est creditus cum Deo spiritus eius.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum: * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius: * et mirabilium eius quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti: * in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos: * et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube dei: * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: * et adaquavit eos velut in abyssu multa.

Et eduxit aquam de petra: * et deduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverunt Excelsum in iniquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, * ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ: * et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, et distulit: * et ignis accensus est in Iacob, et ira ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo: * nec speraverunt in salutari eius:

Et mandavit nubibus desuper: * et ianuas cæli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum: * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo, * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de cælo: * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: * et ira Dei ascendit super eos

Et occidit pingues eorum, * et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc: * et non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum: * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum: * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fideles habiti sunt in testamento eius.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam: * et non accendit omnem iram suam:

Et recordatus est quia caro sunt: * spiritus vadens et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in iniquoso?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus eius, * die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum: * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos: * et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum: * et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum: * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum: * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, et iram, et tribulationem: immisiones per angelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit dextera eius.

Et eiécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum: * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptilibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprexit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmienti Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Ioseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post foetántes accépit eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propitius.

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscluæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitis laudem tuam.

Qui regis Israë̃l, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et Manásse.

Excíta poténtiam tuam, et veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradicióem vicinis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneteris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radices eius, et implévit terram.

Opérui montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singularis feros depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísa vineam istam.

Et pérface eam, quam plantávit délixtera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatione vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum délixteræ tuæ: * et super filium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto peccatis nostris Domine.

In Laudibus. Ant. Tibi soli peccavi Domine miserere mei. Miserere.

Ant. Domine refugium factus es nobis. Domine

refugium.

Ant. In matutinis domine meditabor in te. Deus deus meus.

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. Cantemus domino.

Ant. In sanctis eius laudate deum. Laudate dominum.

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. Benedictus dominus.

Ant. Exultate.

Exultáte Deo, adiutóri nostro: * iubiláte Deo Iacob.

Súmte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israë̃l est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probávi te apud aquam contradiciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israë̃l, si audieris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israë̃l non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiõibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israë̃l si in viis meis ambuláset:

Pro nihilo fórsitan inimícos eórum humilíassem: * et super tribulátes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio

autem deos diiudicat.

Usquequo iudicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

Iudicate egeno, et pupillo: * humilem, et pauperem iustificat.

Eripite pauperem: * et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulat: * movebuntur omnia fundamenta terrae.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, iudica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

Deus, quis similis erit tibi? * Ne taceas, neque compescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * et qui oderunt te extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumaeorum et Ismahelitae:

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenae cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, et Sisara: * sicut Iabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut ster-cus terrae.

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zabee, et Salmana:

Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos.

Imples facies eorum ignominia: * et quaerent nomen tuum, Domine.

Erubescant, et conturbentur in saeculum saeculi: * et confundantur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: * tu solus Altissimus in omni terra.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea: * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et tur-tur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: † ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrimarum * in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator † ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine, Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe, Deus Iacob.

Proceptor noster, aspice, Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis: * super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

Benedixisti, Domine, terram tuam: * avertisti captivitatem Iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus, salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? * aut extends iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * iustítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, oratióem meam: * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine terram tuam.

Ant. Fundamenta.

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitátio est in te.

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventute mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcedent faciém tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visione sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo: * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a facié ipsius inimicos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus dexteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii eius legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritate mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciám ír-
rita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David mén-
tiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo,
† et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis
in cælo fidélis.

Tu vero repulisti et despexísti: * distulísti
Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * pro-
fanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti
firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam:
* factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum: *
lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es
auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et se-
dem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti
eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: *
exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: *
numquid enim vane constituísti omnes filios
hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit
mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ,
Dómine: * sicut iurásti David in veritate tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum
tuórum: * quod contínui in sinu meo multárum
Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,
* quod exprobravérunt commutatióne
Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat,
fiat.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a gener-
atióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur
terra et orbis: * a sáeculo et usque in sáeculum
tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et
dixísti: Convertímmini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, *
tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo
habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat,
et tránseat: * véspere décidat, indúret et arés-
cat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo
turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu
tuo: * sáeculum nostrum in illuminatióne vul-
tus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: *
et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: *
dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta
anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: *
et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et
corripíemur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ-
timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Dexteram tuam sic notam fac: * et erudíto
corde in sapiéntia.

Convértete, Dómine, úsquequo? * et
deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: *
et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus
diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos hu-
miliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et
dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super
nos, † et ópera mánuum nostrárum dirige super
nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in pro-
tectiόne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et
refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo
venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pen-
nis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non
timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, † a negótio peram-
bulánte in ténebris: * ab incúrsu et dæmónio
meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míl-
lia a dextris tuis: * ad te autem non appropin-
quábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et
retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altís-
simum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum
non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut
custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offén-
das ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: *
et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum:
* prótegám eum quóniam cognóvit nomen
meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: †
cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et os-
téndam illi salutáre meum.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere
nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam
tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in
cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua:
* et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!
* nimis profúndæ factæ sunt cogitatióes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus
non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum:
* et apparúerint omnes, qui operántur iniqui-
tátem.

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem
Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quón-
iam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergén-
tur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum:
* et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: *
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet
auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus
Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus
Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: *
et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: *
et non est iníquitas in eo.

Dóminus regnávit, decórem indútus est:
* indútus est Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non
commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sáeculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * ele-
vavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vó-
cibus aquárum multárum.

Mirábiles elatióes maris: * mirábilis in al-
tis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis:
* domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in
longitúdinem diérum.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum
libere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde re-
tributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsque-
quo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * lo-
quéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: *
et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et
pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec
intélliget Deus Iacob.

Intélligite, insipiéntes in pópulo: * et stulti,
aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considérat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánima meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánima iusti: * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Veníte, exsultémus Dómino; * iubilémus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem eius in confes-sióne, * et in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terræ, * et altitúdines móntium ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, * et siccam manus eius formavérunt.

Veníte, adorémus, et procidámus, * et plorémus ante Dóminum qui fecit nos:

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me patres vestri: * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadráginta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum.

Ant. Cantate.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Dóminus regnávit exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet: * et inflam-mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculp-tília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Iudæ: * propter iudí-cia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et con-fitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudibus. Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. Miserere.

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. Domine exaudi.

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. Deus deus meus.

Ant. Domine audiui auditum tuum et timui. Domini audiui.

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. Laudate dominum.

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto. Benedictus dominus.

Ant. Quia mirabilia.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et ver-ítátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et ex-sultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo eius: * orbis ter-rárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus su-per omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudí-cium diligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et iustí-tiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanc-tus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilare.

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsul-tatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves pásuæ eius: † in-troíte portas eius in confessiõe, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem véritas eius.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatióes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilare deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

Dómine, exáudi oratióem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me iurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatióis tuæ: * quia elevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Benedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Benedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivisci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuventus tua.

Faciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israë́l voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quam distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fœnum dies eius, * tamquam flos agrí sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum eius.

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * ministri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * benedic, ánima

mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

Benedic ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sáculum sáculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum iumentis: * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet faciém in óleo: * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit ocásus suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatióem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possesióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et deficiénte, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáeculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui respicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * benedic, ánima mea, Dómino.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius.

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * filii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra iudícia eius.

Memor fuit in sáeculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatióes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Israëſ in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * et corripuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius, ferrum pertransiit ánimam eius * donec veníret verbum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimisit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ: * et principem omnis possesiónis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israëſ in Ægýptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídít pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum: * et contrivit lignum finium eorum.

Dixit, et venit locusta, et bruchus, * cuius non erat numerus:

Et comedit omne foenum in terra eorum: * et comedit omnem fructum terrae eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum: * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Laetata est Aegyptus in profectioe eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum: * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, et venit coturnix: * et pane caeli saturavit eos.

Dirupit petram et fluxerunt aquae: * abiierunt in sicco flumina;

Quoniam memor fuit verbi sancti sui: * quod habuit ad Abraham, puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, * et electos suos in laetitia.

Et dedit illis regiones Gentium: * et labores populorum possederunt:

Ut custodiant iustificationes eius, * et legem eius requirant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in saeculum misericordia eius.

Quis loquetur potentias Domini, * auditas faciet omnes laudes eius?

Beati, qui custodiunt iudicium, * et faciunt iustitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui: * visita nos in salutari tuo:

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad laetandum in laetitia gentis tuae: * ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris: * iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum: * ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit Mare Rubrum, et exsiccatum est, * et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis eius: * et laudaverunt laudem eius.

Cito fecerunt, obliti sunt operum eius: * et non sustinuerunt consilium eius.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron, sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan: * et operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis foenum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in Mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses, electus eius, stetisset in confractioe in conspectu eius:

Ut averteret iram eius ne disperderet eos: * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

Non crediderunt verbo eius, et murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto:

Et ut deiceret semen eorum in nationibus: * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventioibus suis: * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in iustitiam: * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiōnis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum eius.

Et distinxit in lábiis suis: * non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicerunt ópera eórum: et serviérunt sculptilibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effuderunt ságuinem innocéntem: * ságuinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiōnibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádedit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiōnem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et poenítuit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natiōnibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant qui redépti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiōnibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilone, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiōnis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Quia contrívit portas áreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiōnibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exultatiōne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiōnem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis

tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularentur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabilia eius filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natió nibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilecti óne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur filii eius, et mendícent: * et eiiciántur de habitatió nibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiútor: * nec sit qui misereátur pupillis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generati óne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persecuéntibus ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudibus. Ant. Benigne fac in bona voluntate tua Domine. Miserere.

Ant. Bonum est confiteri Domino. Bonum est confiteri.

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. Deus deus meus.

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. Audite cæli.

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate Dominum. Laudate dominum.

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. Benedictus dominus.

Ant. Dixit Dominus.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdenem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis.

Ant. Fidelia.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáeculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas, et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sáeculum sáeculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen eius: * iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sǎculum sǎculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.

Ant. In mandatis.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sǎculum sǎculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sǎculum sǎculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. In mandatis eius volet nimis.

Ant. Sit nomen.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǎculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Iacob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudæa sanctificátio eius, * Israël potéstas eius.

Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum,
* pusíllis cum maióribus.

Adíciat Dóminus super vos: * super vos, et
super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum,
et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit
filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: *
neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus
Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem
oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in
diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et
perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni: * et
nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam: † miséri-
cors Dóminus, et iustus, * et Deus noster mis-
erétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliá-
tus sum, et liberávit me.

Convértete, ánima mea, in réquiem tuam:
* quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: †
óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placebo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus aurem suam michi.

Ant. Credidi.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego
autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo
mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus,
quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípam: * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni
pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego
servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo
hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu
omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in
médio tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: *
laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos miser-
icórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætér-
num.

Ant. Laudate Dominum omnes gentes.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quó-
niam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quó-
niam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in
sáculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quó-
niam in sáculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et
exaúdivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiutor: * non timébo quid
fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor: * et ego despíciam
inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino: * quam
confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam
speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in
nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in
nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et
exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine
Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et
Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et
factus est mihi in salútem.

Vox exsultatióis, et salutis: * in taberná-
culis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera
Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera
Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiæ, † ingressus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirá-bile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * ex-sultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Ant. Veni. Deus in nomine.

Ant. Gloria. Deus in nomine.

Ant. Deus. Deus in nomine.

Ant. Vivo ego. Deus in nomine.

Ant. Anime. Deus in nomine.

Ant. Cognoverunt. Deus in nomine.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndis sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repél-las me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustifi-catiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et consid-erábo vias tuas.

In iustificatióibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custó-diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustifi-catiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declí-nant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exerce-bátur in iustificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátió mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * con-firma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatorum tuorum cucurri: * cum dilatasti cor meum.

Ant. Veni et libera nos deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas equalis una deitas et ante omnia secula et nunc et in perpetuum.

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Incлина cor meum in testimonia tua: * et non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum: * quia iudicia tua iucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine: * salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondēbo exprobrantibus mihi verbum: * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine: * quia

mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * et non confundabar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: * et exercebar in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque: * a lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine: * et consolatus sum.

Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine: * et custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificationes tuas exquisivi.

Portio mea, Domine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi: * super iudicia iustificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: * et custodiēntium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra: * iustificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine: * secundum verbum tuum.

Bonitatem et disciplinam et scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam iustificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri et argenti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me et lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consolatur me: * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercabor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * et qui novērunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Veni Domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis gloria deo Patri et Filio Sancto simul Paraclito in secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine in semita mandorum tuorum.

Ant. Advenerunt nobis dies penitentie ad redimenda peccata et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine causam anime mee defensor vite mee Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere alleluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

Defecit in salutare tuum anima mea: * et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: * dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando facies de persequentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adiuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me: * et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, * verbum tuum permanet in cælo.

In generationem et generationem veritas tua: * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periissem in humilitate mea.

In æternum non obliviscar iustificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam iustificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi. **A**diútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatió nibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Tuam Domine excita potentiam et veni ad

salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet in ore omnium patri geniteque pro spiritui sancto pariter resultet laude perenni.

Ant. Adiuva me et salvus ero Domine.

Ant. Commendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobiscum sum alleluya omnibus diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo.

Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur.

Ant. Noli flere.

Mirabilia testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditatio mea est.

Aequitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitatē, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persecuéntes me iniquitatí: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ veritas.

Inítio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Príncipium verbórum tuórum, veritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitatē odio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. In tuo adventu erue nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me Domine et miserere mei.

Ant. Per arma iusticie virtutis dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Ant. Numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam anime mee.

Ant. Noli flere Maria alleluya resurrexit Dominus alleluya.

Ant. Clamavi.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit me.

Ant. Auxilium.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiÓNem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit IsraëL.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dÉxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

Ant. Auxilium meum a Domino.

Ad Mag. Ant. Magnificat anima mea Dominum. Magnificat.

Ant. In domum.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participatio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium IsraëL ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundantia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini, Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Domini letantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectiÓne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundantibus, et despéctio supér-bis.

Ant. Qui habitas in celis miserere nobis.

Ant. Adiutorium.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc IsraëL: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómnes in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fór-sitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiÓnem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius: † et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum: * ut non ex-téndant iusti ad iniquitátem manus suas.

Benefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiÓnes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super IsraëL.

Ant. Bene fac Domine bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatiÓne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convértē, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Magnificat.

Ant. Beatus vir.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducatís panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum.

Ant. Beati.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulánt in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem super Israël.

Ant. Beati omnes qui timent Dominum.

Ant. Benediximus.

Sæpe expugnávérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnávérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit: * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Benediximus vobis in nomine Domini.

Ant. De profundis.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitatibus eius.

Ant. De profundis clamvi ad te Domine.

Ant. Speret.

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi animam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino: * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Ad Mag. Ant. Respexit humilitatem meam Domine deus meus. Magnificat.

Ant. Et omnis.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum: * non avértas faciém Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum: * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sáculum: * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sáculum sáculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedicens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius induam salutári: * et sancti eius exsultatiónem exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatío mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis eius.

Ant. Ecce quam bonum.

Ecce quam bonum, et quam iucúndum * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápíte, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sáculum.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Ecce quam bonum et quam iocundum.

Ant. Omnia.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémis terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditatem, * hereditatem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et

generatióem.

Quia iudicábit Dóminus pópulum suum: *
et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum et aurum: *
ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos
habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque
enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes
qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedicite Dómino: * do-
mus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino: * qui
timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat
in Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam
in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis
eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia
eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et bráchio excélso: *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divisit Mare Rubrum in divisiónes: *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médium eius: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in
Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericór-
dia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum:
* quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam
in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nos-
tri: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in
ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quó-
niam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quoniam in eternum misericordia eius.

Ant. Ymnum.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et
flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus
órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos
duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte
nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini *
in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni
detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si
non memínero tui.

Si non proposúero Ierúsalem, * in princí-
pio lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in
die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retribuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ad Mag. Ant. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilíes Christum confitentes. Magnificat.

Ant. In conspectu.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sáeculum: * ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus.

Ant. Domine.

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.

Intellexísti cogitatiόnes meas de longe: * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas praevidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novís-

sima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátiō mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferioribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres: * viri sanguinum, declináte a me.

Quia dicitis in cogitatióne: * Accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Domine probasti me et cognovisti me.

Ant. A viro.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meae.

Dómine, Dómine, virtus salútis meae: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórums ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium inopis: * et vindictam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo libera me Domine.

Ant. Domine.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínus.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ: * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneláclitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iúdice eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singularíter sum ego donec tránseam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant iusti, donec retribuas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. Ant. Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. Magnificat.

Dómine, exáudi oratióem meam: † áuribus pécipe obsecratióem meam in veritate tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos

sæculi: † et anxiatus est super me sp̃ritus meus,
* in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, † meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine: * defecit sp̃ritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Sp̃ritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in æquitate tua.

Edúces de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam, * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Benedictus.

Benedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad praelium, * et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, et refugium meum: * susceptor meus, et liberator meus:

Protector meus, et in ipso speravi: * qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: * dies eius sicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cælos tuos, et descende: * tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, † eripe me, et libera me de aquis multis: * de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus, canticum novum cantabo tibi: * in psalterio, decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: * qui redemisti David, servum tuum, de gladio maligno: eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, † quorum os locutum est vanitatem: * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii, sicut novellæ plantationes * in iuventute sua.

Filiæ eorum compositæ: * circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetosæ, abundantes in egressibus suis: * boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus: * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: * beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Ant. Benedictus Dominus deus meus.

Ant. In eternum.

Exaltabo te, Deus meus, rex: * et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * et magnitudinis eius non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt: * et iustitia tua exsultabunt.

Miserator, et misericors Dominus: * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur:

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum regnum omnium sæculorum:

* et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Alleuat Dóminus omnes qui corruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritate.

Voluntatem timéntium se faciet: † et deprecationem eórum exáudiet: * et salvos faciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédet.

Laudationem Dómini loquétur os meum: * et benedicat omnis caro nómini sancto eius in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. In eternum et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

Lauda, ánima mea, Dóminus, † laudábo Dóminus in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitationes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiutor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæculum, † facit iudicium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illuminat cæcos.

Dóminus érigit elisos: * Dóminus diligit iustos.

Dóminus custódit advenas, † pupillum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispédet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generationem et generationem.

Ant. Laudabo deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Laudáte Dóminus quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudatio.

Ædíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiones Israël congregábit.

Qui sanat contritos corde: * et álligat contritiones eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessione: * psálite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fenum: * et herbam servituti hóminum.

Qui dat iumentis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ant. Deo nostro iocunda sit laudatio.

Ant. Lauda.

Lauda, Ierúsalem, Dóminus: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustitias, et iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem Dominum.

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sáculum sáculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procel-lárum: * quæ faciunt verbum eius:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcris pennatæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes, et vírgines, † senes cum iu-niórius laudent nomen Dómini: * quia exaltá-tum est nomen eius solíus.

Confessio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Is-raël, pópulo appropinquánti sibi.

Cantáte Dómino canticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in tým-pano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite, Ángeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cæ-los sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et su-perexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes volú-eres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǎcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Misaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǎcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǎcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǎcula.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: † et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiões eius: * mementóte quóniam excélsus est nomen eius.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsta terra.

Exsúlta et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsivi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditabor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsus.

Dómine, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in talibus vita spíritus mei, † corripies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac * et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiões.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi acíncti sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénium, * et de stér-core éleuat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscunt: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exercitum eius proiécit in mare.

Elécti príncipes eius submersi sunt in Mari Rubro: * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multítudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo

quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introduces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmissimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio eius.

Dómine, audívi auditióem tuam, * et tímui. Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * cónua in mánibus eius:

Ibi abscondita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contrítí sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Má dian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascēdes super equos tuos: * et quadrīgæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitābis arcum tuum: * iuramēta tribubus quæ locūtus es.

Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcābis terram: * et in furóre obstupefācies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bel-latórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dis-pergéndum me.

Exultatio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiescam in die tribulatiónis: * ut ascēdam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit ger-men in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áffer-ent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et ex-sultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ

super grámina. * Quia nomen Dómini in-vocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, ius-tus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii eius in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæc-cine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Memento diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constituit téminos populórum * iuxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco hor-róris et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sán-guinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuist dereliquisti, * et oblitus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitatus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filiae.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis:

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor, * iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciem ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dicerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. † Utinam sáperent, et intellígerent, * ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt iúdice.

De vínea Sodomórum, vínea eórum: * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum, uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum: * et venenum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Iuxta est dies perditionis, * et adesse festínant témpora.

Iudicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, † et clausi quoque defecerunt, * residúique consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegent.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídám, et ego vívere fáciem: † percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit iudícium manus mea:

Reddám ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retribuam.

Inebriábo sagíttas meas sáanguine, * et gládus meus devorábit carnes:

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum eius, * quia sáanguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retribuét in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Magnificat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sæcula.

Benedictus Dóminus, Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetarum eius:

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * dáturum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicorum nostrorum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate, et iustitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante faciém Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi eius: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante faciém ómnium populorum,

Lumen ad revelatióem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: † ut unum Deum in Trinitáte, * et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substantiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna maiestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritate compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: † unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, † nihil maius aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, † et únitas in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sácula génius: * et homo est ex substántia matris in sáculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli et humána carne subsistens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patri secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversiône divinitátis in carnem, * sed assumptiône humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusiône substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descendit ad íferos: * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómínes resúrgere habent cum corpóribus suis; * et reditóri sunt de factis própriis ratióem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, † quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, * salvus esse non póterit.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ.

Et in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spírítu Sancto, natus ex María Virgine, Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus:

Descéndit ad íferos; tértia die resurrexit a

mórtuis;

Ascéndit ad cælos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Credo in Spírítum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spírítus Sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génatrix, ora pro nobis.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora pro nobis.

Sancte Gábriel, ora pro nobis.

Sancte Ráphaël, ora pro nobis.

Omnes sancti Ángeli et Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spírítuum órdenes, oráte pro nobis.

Sancte Iohánnes Baptísta, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora pro nobis.

Sancte Andréa, ora pro nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro nobis.

Sancte Iohánnes, ora pro nobis.

Sancte Thoma, ora pro nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro nobis.

Sancte Philíppe, ora pro nobis.

Sancte Bartolomæe, ora pro nobis.

Sancte Matthæe, ora pro nobis.

Sancte Symon, ora pro nobis.

Sancte Taddæe, ora pro nobis.

Sancte Matthía, ora pro nobis.

Sancte Marce, ora pro nobis.

Sancte Luca, ora pro nobis.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.
 Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
 Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
 Sancte Stéphané, ora pro nobis.
 Sancte Clemens, ora pro nobis.
 Sancte Cornéli, ora pro nobis.
 Sancte Cypriáne, ora pro nobis.
 Sancte Laurénti, ora pro nobis.
 Sancte Vincénti, ora pro nobis.
 Sancte Dyonísii cum sóciis tuis, orá pro nobis.
 Sancte Máurici cum sóciis tuis, orá pro nobis.
 Sancte Sebastíane, ora pro nobis.
 Sancte Thoma, ora pro nobis.
 Sancte Petre, ora pro nobis.
 Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
 Sancte Silvéster, ora pro nobis.
 Sancte Hylári, ora pro nobis.
 Sancte Martíne, ora pro nobis.
 Sancte Augustíne, ora pro nobis.
 Sancte Ambrósi, ora pro nobis.
 Sancte Gregóri, ora pro nobis.
 Sancte Nicoláe, ora pro nobis.
 Sancte Domínice, ora pro nobis.
 Sancte Francísce, ora pro nobis.
 Sancte Hierónyme, ora pro nobis.
 Sancte Benedícite, ora pro nobis.
 Sancte Antóni, ora pro nobis.
 Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.
 Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
 Sancta Felícitas, ora pro nobis.
 Sancta Perpétua, ora pro nobis.
 Sancta Agatha, ora pro nobis.
 Sancta Lúcia, ora pro nobis.
 Sancta Agnes, ora pro nobis.
 Sancta Cæcília, ora pro nobis.
 Sancta Katharína, ora pro nobis.
 Omnes sanctæ Virgines, oráte pro nobis.
 Omnes Sancti, intercédite pro nobis.
 Propítius esto, parce nobis, Dómine.
 Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
 A damnatióne perpétua, libera nos, Dómine.
 Ab imméntibus peccatórum nostrórum perículis, libera nos, Dómine.
 Ab infestatióibus dáemonum, libera nos, Dómine.
 Ab omni immundícia mentis et córporis, libera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, libera nos, Dómine.
 Ab immúndis cogitatióibus, libera nos, Dómine.
 A cecitáte cordis, libera nos, Dómine.
 A fúlguere et tempestáte, libera nos, Dómine.
 Ab omni malo, libera nos, Dómine.
 Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera nos, Dómine.
 Per passióem et crucem tuam, libera nos, Dómine.
 Per gloriósam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.
 Per admirábilem ascensionem tuam, libera nos, Dómine.
 Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, libera nos, Dómine.
 In die iudícii, libera nos, Dómine.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.
 Ut misericórdia et piétas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.
 Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et defendere dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut domnum Apostólicum et omnes gradus ecclésiæ in sancta religióne conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut Episcopos et Prelátos nostros et cunctas congregatióes illis commissas in tuo sancto servício conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut régibus et princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut cunctam pópulum christiánum pretiósó ságuine tuo redemptum conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas, te rogámus, audi nos.
 Ut ánimas nostras, et parentum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
 Ut fructus terræ dare et conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut óculos misericórdiæ tue super nos reducere dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut obséquium servitútis nostre rationábile fá-

cias, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visítate et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut reguláribus disciplínis nos instruére dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártýrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hómínem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória munerári. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem Et laudámus nomen tuum in sáeculum, * et in sáeculum sáeculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis Cotidiano

Offícium cotidianum beate virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuerunt autem dici inter duo signa horarum canonicarum. Attendendum tamen quod quando Missa cantatur in mediate post Primam et Tertia continuatur Misse, nisi est dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam diei, sed prius Tertiam similiter in Dominicis quando Nona dicitur in mediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum continande fuerint Nona diei, nona de Beata Virgine dicatur post Vesperas, vel vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperas sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem horas dicatur Ave Maria

gratia plena Dominus tecum **et qui incipit dicat usque** Dominus tecum **ita alte quod audiri possit, et alii sive unus, sive plures prosequantur** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

Ad Vesperas

Deus in adiutorium **etc.** Gloria Patri. **etc.** Sicut erat. **et cetera.** Alleluia. **vel.** Laus tibi Domine rex eterne glorie. **Psalmi.** Dixit dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi dominus. Lauda Ierusalem. **Ant.** Sancta dei genitrix virgo semper Maria intercede pro nobis ad Dominum deum nostrum. **Non dicatur in huiusmodi officio aliquid de antiphona in principio psalmorum. Capitulum.**

Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi mirra electa dedi suavitatem odoris. Deo gratias. **Ymnus.**

Ave maris stella, Dei Mater alma, Atque semper Virgo, Felix celi porta.

Sumens illud Ave Gabrielis ore, Funda nos in pace Mutans nomen Eve.

Solve vincla reis, Profer lumen cecis, Mala nostra pelle, Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem, Sumat per te precem, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus.

Virgo singularis, Inter omnes mittis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Ora pro nobis sancta dei genitrix.

℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat Ant. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. **vel.** Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. **Si non sit sacerdos qui dicit orationem. Et hoc idem servetur semper in similibus castibus. Oremus. Oratio.**

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus, perpetua mentis et corporis salute gaudere, et gloriosa beate Marie semper virginis intercessione, a presenti liberari tris-

ticia, et eterna perfrui leticia. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Ad memoriam de omnibus sanctis. Ant. Sancta dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. **Ÿ.** Orate pro nobis omnes sancti dei. **℞.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Oremus. **Oratio.**

Tribue quesumus domine omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis, et eos clementer exaudire digneris. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Ad memoriam de pace. Ant. Da pacem domine in diebus nostris quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. **Ÿ.** Fiat pax in virtute tua. **℞.** Et abundantia in turribus tuis. Oremus. **Oratio.**

Deus a quo sancta desideria, recta consilia, et iusta sunt opera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine tempora sunt tua protectione tranquilla. Per dominum nostrum, etc. Amen. Dominus vobiscum. **vel.** Domine exaudi. etc. Benedicamus domino. Deo gratias.

Ad Completorium

Converte nos deus salutaris noster. Et averte iram tuam a nobis. Deus in adiutorium. etc. **Psalmi.** Memento domine. Ecce quam bonum. Ecce nunc. **Ant.** Virgo Maria non est tibi similis nata in mundo inter mulieres, florens ut rosa, fragrans sicut lilium, ora pro nobis sancta dei genitrix. **Capitulum.**

Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei.

℞. Intercede pro nobis sancta virgo virginum * Mater Dei Maria. **Ÿ.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Mater. Gloria. Intercede. **Ymnus.**

Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Post partum virgo inviolata permansisti.

℞. Dei genitrix intercede pro nobis.

Ad nunc dimittis Ant. Sub tuum presidium

confugimus sancta dei genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus sed a periculis cunctis libera nos semper virgo benedicta. Dominus vobiscum. etc. Oremus.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium, ut qui sancte dei genitricis memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem dominum nostrum. Dominus vobiscum. etc.

Ad Matutinas

Domine labia mea aperes. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Deus in adiutorium. etc.

Invitato. Regem virginis filium * Venite adoremus. **Psalmus.**

Venite, exsultemus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus faciém eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei. Regem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos, quóniam non repellet Dóminus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Venite.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus eius venite, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

Regem.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Venite.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi; Semper hi errant corde, ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Regem.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sǎcula sǎculórum. Amen.

Venite. Regem. **Ymnus.**

Quem terra pontus ethera Colunt adorant predicant, Trinam regentem machinam Claustum Marie baiulat.

Cui luna sol et omnia, Deserviunt per tempora Perfusa celi gratia

Gestant puelle viscera. Beata mater mundere Cuius supernus artifex.

Mundum pugillo continens Ventrís sub archa clausus est. Beata celi nuncio

Fecunda sancto spiritu Desideratus gentibus Cuius per alvum fusus est.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

Psalmi. Domine dominus noster. Cæli enarrant. Domini est terra. **Ant.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. **Ÿ.** Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te deus in eternum. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Iube domne benedicere.

Benedictio. Alma virgo virginum, intercedat pro nobis ad dominum. Amen. **Lectio Prima.**

Sancta Maria virgo virginum mater et filia regis regum omnium, tuum nobis impende solatium, ut celestis regni per te mereamur habere premium, et cum electis dei regnare in perpetuum. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias.

R. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. **Ÿ.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Iube etc. **Benedictio.** Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen.

Lectio Secunda.

Sancta Maria piarum piissima intercede pro nobis sanctarum sanctissima, per te virgo, sumat nostra precamina, qui pro nobis ex te natus regnat super ethera ut sua caritare nostra deleantur peccamina. Tu autem. etc.

R. Beata es Maria que domini portasti creatorem mundi * Genuisti qui te fecit et in eternum premanes virgo. **Ÿ.** Ave Maria gratia plena dominus tecum. Genuisti. Iube do. ben. **Benedictio.** Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. Amen. **Lectio Tertia.**

Sancta dei genitrix que digne meruisti

concupere quem totus orbis nequivit comprehendere, tuo pro interventu culpas nostras ablue, ut perrenis sedem glorie per te redempti valeamus scandere, ubi regnas cum eodem filio tuo sine tempore. Tu autem.

R. Felix namque es sacra virgo Maria et omni laude dignissima * Quia ex te ortus est sol iusticie * Christus deus noster. **V.** Ora pro populo interveni pro clero interde pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum iuvamen quicumque celebrant tuam commemorationem. Quia. Gloria. Christus. Te Deum. **dicatur quando in choro dicitur.** **V.** Ora pro nobis sancta dei genitrix. **R.** Ut digni.

In Laudibus

Deus in adiutorium. etc. **Psalmi.** Dominus regnavit. Iubilare deo. Deus deus meus. Benedicite. Laudate dominum. **Ant.** Post partum virgo inviolata permansisti dei genitrix intercede pro nobis. **Capitulum.**

Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Deo gratias. **Ymnus.**

Gloriosa domina Excelsa supra sydera, Qui te creavit provide Lactasti sacro ubere.

Quod Eva tristis abstulit, Tu reddis almo germine, Intrent ut astra flebiles Celi fenestra facta es.

Tu regis ali ianua Et porta lucis fulgida, Vitam datam per virginem, Gentes redempte plaudite.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

V. Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Ant. O gloriosa dei genitrix virgo semper Maria que dominum omnium meruisti portare et regem angelorum sola virgo semper lactare nostri quesumus pia memorare, et pro nobis Christum deprecare, ut tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur pervenire. Dominus vobiscum. Oremus. **C**oncede nos famulos tuos. etc. **Antiphone, Versiculi, Orationes, et alia pro memoriis omnia ut supra in vesperis.**

Ad Primam

Deus in adiutorium. **Ymnus.**

Memento salutis actor Quod nostri quondam corporis, Ex illibata virgine, Nascendo formam sumpseris.

Maria mater gratie, Mater misericordie, Tu nos ab hoste proteges Et hora mortis suscipe.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen. **Psalmi.** Ad dominum. Levavi oculos. Lætatus sum. **Ant.** Dignare me laudare te virgo sacrata, da michi virtutem contra hostes tuos. **Capitulum.**

Ab initio et ante secula creata sum, et usque ad futurum seculum non desinam: et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Deo gratias.

R. Post partum virgo, * Inviolata permansisti. **V.** Dei genitrix intercede pro nobis. Inviolata. Gloria. Post. **V.** Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui. Dominus vobiscum. etc. **Oratio.**

Gratiam tuam quesumus domine mentibus nostris infunde, ut qui angelo nunciante Christi filii tui incarnationem cognovimus per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem do. etc.

Ad Tertiam

Deus in adiutorium. etc. **Ymnus.** Memento salutis actor. **Psalmi.** Ad te levavi. Nisi quia dominus. Qui confidunt. Lætatus sum. **Ant.** Gaude Maria virgo cunctas hereses sola interemisti in universo mundo. **Capitulum.**

Et sic in Syon firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Iherusalem potestas mea. Deo gratias.

R. Sancta Maria mater Christi * Audi rogantes servulos. **V.** Et impetratam nobis celitus tu defer indulgentiam. Audi. Gloria. Sancta. **V.** Ora pro nobis sancta dei genitrix. **R.** Ut digni. etc. Dominus vobiscum. etc. **Oratio.** **C**oncede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Sextam

Deus in adiutorium meum. etc. **Ymnus.** Memento salutis actor. **Psalmi.** In convertendo. Nisi dominus. Beati omnes. **Ant.** In prole mater, in partu virgo, gaude et letare virgo mater domini. **Capitulum.**

Et radicavi in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Deo gratias.

R. Ora pro nobis * Sancta dei genitrix. **V.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Sancta. Gloria. Ora. **V.** Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Dominus vobiscum. Oremus. **Oratio.**

Protege domine famulos tuos subsidiis pacis et beate Marie semper virginis patrocinii confidentes: a cunctis hostibus redde securos. Per do. etc. **C**oncede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Nonam

Deus in adiutorium. **Ymnus.** Memento salutis actor. etc. **Psalmi.** Sæpe expugnauerunt. De profundis. Domine non est. **Ant.** Beata mater, et intacta virgo, gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. **Capitulum.**

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi Cypressus in monte Syon, quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rose in Ihericho. Deo gratias.

R. Elegit eam deus * Et preelegit eam. **V.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Et. Gloria. Elegit. **V.** Sancta dei genitrix virgo semper Maria. **R.** Intercede pro nobis ad dominum deum nostrum. Dominus vobiscum. **Oremus.** **Oratio.**

Famulorum tuorum quesumus domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis filii tui domini nostri Ihesu Christi intercessionem salvemur. Qui tecum vivit. etc.

Predicto modo fiat per totum annum cotidianum officium beate virginis quando faciendum est, excepto quo in Adventu dicitur ad Magnificat Ant. O virgo virginum quomodo fiet istud, quia nec primam similem visa es nec habere sequentem, filie Iherusalem quid me admiramini, divinum est mysterium hoc quod cernitis. **Et ad Vesperas et ad Matutinas et ad Tertiam. Oratio.**

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti, presta supplicibus tuis, ut qui

vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuvemur. **Terminanda in Vesperis et Matutinas sic.** Per eundem Christum dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Per eundem dominum nostrum. etc. Amen. **Item ab Octava Epyphanie usque ad Purificationem in eisdem Horis. Oratio.**

Deus qui salutis eterne beate Marie virginis fecunda, humano generi premia prestitisti, tribue quesumus ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus actorem vite suscipere. **Terminanda in Vesperis et Matutinas sic.** Christum Dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Dominum nostrum Ihesum Christum. etc. Amen. **Item in tempore Paschali usque ab Pentecosten dicitur ad Magnificat Ant.** Regina celi letare alleluya quia quem meruisti portare alleluya, resurrexit sicut dixit, alleluya, ora pro nobis deum alleluya. **Sed in tempore Ascensionis dicitur.** Iam ascendit sicut dixit. **Ubi scriptum est.** Resurrexit.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam

fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudibus semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit

In omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediatur, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenierit, tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenierit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenierit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenierit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenierit. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post, *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium*, et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi

possint. Te Deum. dicatur omnibus Dominicis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica, *Domine ne in ira et in eius feriis sunt signata.*

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas. Ant. Benedictus. **Psalmi.** Superpsalmos. **Cetere ad ceteros. Capitulum.**

Ecce dies veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iusticiam in terra. **R.** Missus est. **Ymnus.**

Conditor alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Aggie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

V. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiatur terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat. Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum. **Oratio.**

Excita quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinas Invitat. Ecce venit rex * Occurramus obviam salvatori nostro. **Ymnus.**

Verbum supernum prodiens a patre olim exiens, qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis.

Illumina nunc pectora tuoque amore concrema, audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post aderis rimari facta pectoris reddens vicem per abditis iustisque regnum per bonis.

Non demum arcemur malis Pro qualitate criminis Sed cum beatis compotes Simus perennes celibes.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

In Primo Nocturno. Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere, nunc enim proprio est nostra salus quam cum credidimus, nox precessit dies autem appropinquavit. **Psalmi.**

Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine quid. Domine ne in. Domine deus meus. Domine dominus noster. Confitebor tibi. In domino confido. Salvum me fac. Usquequo domine. Dixit insipiens. Domine quis habitabit. Gloria.

V. Ex Syon species decoris eius. **R.** Deus noster manifeste veniet.

Lectio Prima.

Visio Ysaie filii Amos, quam vidit super Iudam et Hierusalem, in diebus Ozie, Ioathan, Achaz, Ezechie, regum Iuda. Audite celi et auribus percipe terra: quoniam dominus locutus est. Filios enutrivit et exaltavi: ipsi

autem spreverunt me. Hec dicit dominus deus, convertimini ad me et salvi eritis.

R. Aspiciens a longe, ecce video dei potentiam venientem et nebulam totam terram tegentem, * Ite obviam ei et dicite, * Nuncia nobis si tu es ipse, * Qui regnaturus es, * In populo Israel. **V.** Quique terrigene et filii hominum simul in unum dives et pauper: Ite. Repetatur usque in finem. **V.** Qui regis Israel intende qui deducis velut ovem Ioseph. Nuntia. Usque in finem. **V.** Excita domine potentiam tuam et veni et salvos facias nos. Qui regnaturus. Usque in finem. Gloria Patri. In populo Israhel. **R.** Aspiciens.

Lectio Secunda.

Cognovit bos possessorem suum, et asinus presepe domini sui; Israel autem me non cognovit et populus meus non intellexit. Ve genti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis. Dereliquerunt dominum; blasphemaverunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. Hec dicit.

R. Aspiciebam in visu noctis, et ecce in nubibus celi filius hominis venit et datum est ei regnum et honor, * Et omnis populus tribus et lingue servient ei. **V.** Potestas eius potestas eterna que non auferetur, et regnum eius quod non corrumpetur. Et.

Lectio Tertia.

Super quo percutiam vos ultra addentes prevaricationem? Omne caput languidum, et omne cor merens, a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et livor et plaga tumens, non est circumligata, neque curata medicamine, neque fota oleo. Hec dicit.

R. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph nuncians ei verbum et expavescit virgo de lumine, ne timeas Maria invenisti gratiam apud Dominum, ecce concipies et paries, * Et vocabitur altissimi filius. **V.** Dabit ei dominus deus sedem David patris eius, et regnabit in domo Iacob in eternum. Et. Gloria. Et.

In Secundo Nocturno. Ant. Hora est iam nos de somno surgere, et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum, quia lux vera est fulgens in mundo. **Psalmi.** Conserva me domine. Gloria. Exaudi domine. Gloria. Diligam te. Gloria. **V.** Egredietur virga de radice Iesse. **R.** Et flos

de radice eius ascendet.

Lectio Quarta.

Terra vestra deserta; civitates vestre succensae igni. Regionem vestram coram vobis alieni devorant, et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Syon ut umbraculum in vinea, et sicut tugurium in cucumerario, sicut civitas que vastatur. Hec dicit.

R. Ave Maria gratia plena dominus tecum, * Spiritus sanctos superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi, quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. **V.** Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco, et respondens angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio Quinta.

Nisi dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuissemus, et quasi Gomorra similes essemus. Audite verbum domini principes Sodomorum, auribus percipite legem dei nostri populus Gomorre. Quo michi multitudinem victimarum vestrarum dicit dominus? Plenus sum. Hec dicit.

R. Salvatorem expectamus dominum Ihesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. **V.** Sobrie et iuste et pie vivamus in hoc seculo expectantes beatam spem et adventum glorie magni dei. Qui.

Lectio Sexta.

Holocausta arietum et adipem pinguium, et sanguinem vitulorum et agnorum et hyrcorum, nolui. Cum veniretis ante conspectum meum quis quesivit hec de manibus vestris, ut ambularetis in atriis meis? Ne offeratis ultra sacrificium frustra. Incensum abominatio est michi. Neomeniam, et sabbatum, et festivitates alias non feram. Hec dicit.

R. Audite verbum dominum gentes et annunciate illud in finibus terre et in insulis que procul sunt dicite, * Salvator noster adveniet. **V.** Annunciate et auditum facite loquimini et clamare. Salvator. Gloria. Salvator.

In Tertio Nocturno. Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit, abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus. **Psalmi.** Cæli enarrant. Gloria. Exaudiet te. Gloria. Domine in virtute. Gloria. **V.** Egredietur dominus de loco sancto

suo. **R.** Veniet ut salvet populum suum.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum appropinquassent Ihesus Iherosolimis, et venissent Bethphage ad montem Oliveti, tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est. Et reliqua.

Omelia Beati Ambrosii Episcopi.

Pulchre relicitis Iudeis habitaturus in mentibus gentium, templum dominus ascendit. Hoc enim templum est: quod fidei series non lapidum structura fundavit. Deseruntur ergo qui adorant, eliguntur qui amaturi erant.

R. Ecce virgo concipiet et pariet filium dicit dominus, et vocabitur nomen eius, * Admirabilis deus fortis. **V.** Super solium David et super regnum eius sedebit in eternum. Admirabilis.

Lectio VIII.

Et ideo ad montem venit Oliveti, ut novas olivas in sublimi virtute plantaret, quorum mater est illa que sursum est Hierusalem. In hoc monte est ille celestis agricola, ut plantati omnes in domo domini possint veraciter dicere. Ego sicut oliva fructifera in domo domini.

R. Obsecro domine mitte quem missurus es, vide afflictionem populi tui sicut locutus es, * Veni et libera nos. **V.** A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Veni.

Lectio IX.

Et fortasse ipse Christus mons est. Quis enim alius tales fructus ferret olivarum, non curvescentium ubertate baccarum, sed spiritus plenitudine gentium fecundarum? Ipse est per quem ascendimus. Ipse est ianua, ipse est via, qui aperitur et aperit, qui pulsatur ab ingredientibus et ab egredientibus adoratur.

R. Ecce dies veniunt dicit dominus, et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iusticiam in terra, * Et hoc est nomen quod vocabunt eum, * Dominus iustus noster. **V.** In diebus illis salvabitur Iuda et Israel habitabit confidenter. Et. Gloria. Dominus.

Non dicatur, Te Deum. per totum Adventum nisi in festis sanctorum, sed nonum responso-

rium in omnibus dominicis repetatur.

V. Emitte agnum domine dominatorem terre.

R. De petra deserti ad montem filie Syon.

Predictus versiculus dicatur per totum Adventum quando de tempore agitur.

In Laudibus. Ant. In illa die stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lac et mel, alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Iocundare filia Syon exulta satis filia Hierusalem, alleluya. **Ps.** Iubilare deo. **Ant.** Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna, alleluya. Deus deus meus. **Ant.** Omnes scientes venite ad aquas, querite dominum dum inveniri potest, alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Ecce veniet propheta magnus et ipse renovabitur Iherusalem, alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Cap.** Ecce dies. **Ymnus.**

Vox clara ecce intonat Obscura queque increpat Pellantur eminus somnia Ab ethre Christus promicat.

Mens iam resurgat torpida Que sorde extat saucia, Sydus refulget iam novum, Ut tollat omne noxium.

E sursum agnus mittitur Laxare gratis debitum, Omnes pro indulgentia Vocem demus cum lacrimis.

Secundo ut cum fulserit, Mundumque horror cínxerit, Non pro reatu puniat Sed pius nos tunc protegat.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

V. Vox clamantis in deserto.

R. Parate viam domini.

Ad Benedictus. Ant. Spiritus sanctus in te descendet Maria ne timeas, habebis in utero filium dei alleluya.

Ad horas diei antiphone laudum quarta premissa et hoc per totum Adventum in Dominicis observetur.

Ad Primam. R. Ihesu Christe fili dei vivi miserere nobis. **V.** Qui venturus es in mundum. Hic versus dicatur ad primam per totum Adventum etiam in festis sanctorum.

Ad Tertiam. Cap. Ecce dies.

R. Veni ad liberandum nos, * Domine deus virtutum. **V.** Ostende faciem tuam et salvi erimus. Domine. Gloria. Veni. **V.** Timebunt gentes

nomen tuum domine. **R.** Et omnes reges terre gloriam tuam.

Ad Sextam. Capitulum.

In diebus illis salvabitur Iuda et Israel habitabit confidenter, et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster.

R. Ostende nobis domine * Misericordiam tuam. **V.** Et salutare tuum da nobis. Misericordiam. Gloria. Ostende. **V.** Memento nostri domine in beneplacito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo.

Ad Nonam. Capitulum.

Erit in novissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium, et elevabitur super colles et fluent ad eum omnes gentes.

R. Super te Hierusalem, * Orietur dominus. **V.** Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Gloria. Super. **V.** Domine deus virtutum converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam et salvi erimus.

Ad Vesperas. Capitulum, Ymnus, V, ut supra in primis Vesperis. **Ad Magnificat. Ant.** Ne timeas Maria invenisti gratiam apud dominum, ecce concipies et paries filium alleluya.

Huius diei capitula, Ymni, versiculi, et responsoria horarum cum suis versiculis dicantur suis locis quando agitur de Adventu usque ad vigiliam Natalis Domini exclusive.

Feria Secunda. Ad Matutinas Invitat. Regem venturum dominum * Venite adoremus.

Hoc invitorium dicatur cotidie per Adventum in profestis diebus usque ad Vigiliam Natalis Domini, nisi in ieiuniis quatuor temporum. V. Ex Syon.

Lectiones feriales a secundo capitulo usque ad quartum decimum accipe ubi volueris. Et nota quod illi qui non habent Biblias possunt repetere per ferias lectiones dominicales prenotatas. Qui vero habent possunt repetere vel quod melius est legere in capitulis predictis. Et hoc similiter in sequentibus observetur.

R. Aspiciens. **V.** Excita domine, sine *Gloria Patri*. **R.** Aspicebam. **R.** Missus est. **Ad Ben.**

Ant. Angelus domini nunciavit Marie et concepit de Spiritu Sancto alleluya. **Ad Primam.**

Ant. Veni et libera nos deus noster. **Ad Tertiam.**

Ant. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel. **Ad Sextam. Ant.** Tuam

domine excita potentiam et veni ad salvandum nos. **Ad Nonam. Ant.** In tuo adventu erue nos domine.

Precedentis antiphone dicantur in profestis diebus ad horas per Adventum. Ad Mag. Ant. Hierusalem respice ad orientem et vide alleluya.

Feria Tertia. V. Egredietur virga. **Ad Ben. Ant.** Leva Hierusalem oculos et vide potentiam regis, ecce salvator venit solvere te a vinculo. **Ad Mag. Ant.** Querite dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est alleluya.

Feria Quarta. V. Egredietur dominus.

Predicti tres versiculi dicantur per Adventum in profestis diebus secundum ordinem nocturnorum. Ad Ben. Ant. De Syon exhibit lex et verbum domini de Hierusalem. **Ad Mag. Ant.** Veniet fortior me post me cuius non sum dignus solvere corrigiam calciamentorum eius.

Feria Quinta. Ad Ben. Ant. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. **Ad Mag. Ant.** Expectabo dominum salvatorem meum, et prestolabor eum dum prope est alleluya.

Feria Sexta. Ad Ben. Ant. Ecce veniet deus et homo de domo David sedere in throno alleluya. **Ad Mag. Ant.** Ex Egypto vocavi filium emum veniet ut salvet populum suum.

Sabbato. Ad Ben. Ant. Syon noli timere ecce deus tuus veniet alleluya.

Dominica Secunda Sabbato Precedenti

Ad Vesperas R. Ecce dominus veniet, **Ad Mag. Ant.** Veni domine visitare nos in pace ut letemur coram te corde perfecto. **Oratio.**

Excita domine corda nostra ad preparandas unigenitu tui vias, ut per eius adventum purificatis tibi mentibus servite mereamur. Qui tecum.

Ad Matutinas Invitat. Rex noster adveniet Christus * Quem Iohannes predicavit agnum esse venturum.

Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in precedenti Dominica.

Lectio Prima.

Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim dominus Iacob, et eliget adhuc de Israel, et re-

quiescere eos faciet super humum suam. Adingetur advena ad eos, et adhaerebit domui Iacob. Et tenebunt eos populi: et adducent eos in locum suum et possidebit eos domus Israel super terram domini in servos et ancillas. Et erunt capientes eos qui se ceperant: et subiicient exactores suos. Hec dicit.

R. Hierusalem cito veniet salus tua, quare merore consumeris, nunquid consilarius non est tibi quia innovavit te dolor, * Salvabo te et liberabo te noli timere. **V.** Israel si me audieris non erit in te deus recens neque adorabis deum alienum ego enim dominus. Salvabo.

Lectio Secunda.

Et erit, in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, et a concussione tua et a servitute dura qua ante servisti: sumes parabolam istam contra regem Babylonis et dices. Quomodo cessavit exactor: quievit tributum? Contrivit dominus baculum impiorum, virgam dominantium cedentem populos in indignatione plaga insanabili, subicientem in furore gentes: persequentem crudeliter. Hec dicit.

R. Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo, et erit in die illa lux magna, et exhibunt de Hierusalem sicut aqua munda, et regnabit dominus in eternum, * Super omnes gentes. **V.** Ecce dominus cum virtute veniet et regnum in manu eius et potestas et imperium. Super.

Lectio Tertia.

Conquievit, et siluit omnis terra: gavisus est et exultavit. Abietes quoque letate sunt super te, et cedri Libani. Ex quo dormisti, non ascendit qui succidat nos. Infernus subter conturbatus est in occursum adventus tui: suscitavit tibi gigantes. Hec dicit.

R. Civitas Hierusalem noli flere, quoniam doluit dominus super te, * Et auferet a te omnem tribulationem. **V.** Ecce in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur. Et. Gloria. Et.

Lectio Quarta.

Omnes principes terre surrexerunt de soliis suis, omnes principes nationum. Universi respondebunt, et dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut et nos, nostri similis effectus es. Detracta est ad inferos superbia tua: con-

cidit cadaver tuum. Subter te sternetur tineae, et operimentum tuum erunt vermes. Hec dicit.

R. Ecce veniet dominus protector noster sanctus Israel, * Corona regni habens in capite suo.

V. Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. Corona.

Lectio Quinta.

Quomodo cecidisti de celo Lucifer qui mane oriebaris: corruisti in terram qui vulnerabas gentes? Qui dicebas in corde tuo. In celum conscendam, super astra dei exaltabo solium meum. Sedebo in monte testamenti: in lateribus aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero altissimo. Veruntamen ad infernum detraheris, in profundum laci. Hec dicit.

R. Sicut mater consolatur filius suos ita consolabor vos dicit dominus, et de Hierusalem civitate quam elegi veniet vobis auxilium, et videbitis, * Et gaudebit cor vestrum. **V.** Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam. Et.

Lectio Sexta.

Qui te viderint ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir qui conturbavit terram, qui concussit regna qui posuit orbem desertum, et urbes eius destruxit, vinctis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua. Hec dicit.

R. Hierusalem plantabis vineam in montibus tuis et exultabis quia dies domini veniet, surge Syon convertere ad deum tuum, gaudete et letare Iacob, * Quia de medio gentium salvator tuus veniet. **V.** Exulta satis filia Syon, iubila filia Hierusalem. Quia. Gloria. Quia.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Ihesus discipulis suis. Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressura gentium, pre confusione sonitus maris et fluctuum, arescentibus hominibus pre timore et expectatione que supervenient universo orbi. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape. ✠

Dominus ac redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem

mundum que mala sequantur denunciatur: ut nos ab eius amore compescat. Appropinquante eius terminum quante percusiones preveniant innotescit ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus: vicinum eius iudicium vel percussionibus attriti timeamus.

R. Egredietur dominus de Samaria ad portam que respicit ad orientem et veniet in Bethleem ambulans super aquas redemptionis vide, * Tunc salvus erit omnis homo quia ecce veniet. **V.** Et preparabitur in misericordia solium eius et sedebit super illud iudicans in equitate. Tunc.

Lectio VIII.

Inc lectioni sancti Evangelii paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem, et regnum terremotus magni per loca, et pestilentie et fames. Et quibusdam interpositis, hoc quod modo audistis adiunxit. Et erunt signa in sole et luna et stellis.

R. Docebit nos dominus vias suas, et ambulabimus in semitis eius, * Quia de Syon exhibit lex et verbum domini de Hierusalem. **V.** Venite ascendamus ad montem domini, et ad domum dei Iacob. Quia.

Lectio IX.

Ex his profecto omnibus alia iam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem supra contra gentem exurgere, earumque pressuram terris insistere, plus iam in nostris tribulationibus quam in codicibus legimus. Quod terremotus urbes innumeras subruat ex aliis mundi partibus scitis quam frequenter audivimus. Pestilentias sine cessatione patimur.

R. Rex noster adveniet Christe * Quem Iohannes predicavit agnum esse venturum. **V.** Super ipsum continebunt reges os suum ipsum gentes deprecabuntur. Quem. Gloria. Quem. Rex.

In Laudibus. **Ant.** Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Urbs fortitudinis nostre Syon, salvator ponetur in ea murus et ante murale, aperite portas quia nobiscum deus alleluya. **Ps.** Iubilare deo. **Ant.** Ecce apparebit dominus et non mentietur, si moram fecerit expecta eum quia veniet et non tardabit, al-

leluya. Deus deus meus. **Ant.** Montes et colles cantabunt coram deo laudem, et omnia ligna silvarum plaudent manibus, quia veniet dominus dominator in regnum eternum, alleluya alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Ecce dominus noster cum virtute veniet, et illuminabit oculos servorum suorum alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Ad Ben.** **Ant.** Super solium David et super regnum eius sedebit in eternum alleluya. **Ad Mag.** **Ant.** Beata es Maria que credidisti, perficientur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya.

Lectiones feriales a decimo sexto capitulo usque ad trigesimo ubi volueris.

Feria Secunda. **Ad Benedictus.** **Ant.** De celo veniet dominator dominus et in manu eius honor et imperium. **Ad Mag.** **Ant.** Ecce rex veniet dominus terre, et ipse auferet iugum captivitatis nostre.

Feria Tertia. **Ad Ben.** **Ant.** Super te Hierusalem orietur dominus, et gloria eius in te videbitur. **Ad Mag.** **Ant.** Vox clamantis in deserto parate viam domini rectas facite semitas dei nostri.

Feria Quarta. **Ad Ben.** **Ant.** Ecce mitto angelum meum qui preparabit viam tuam ante faciem tuam. **Ad Mag.** **Ant.** Syon renovaberis et videbis iustum tuum qui venturus est in te.

Feria Quinta. **Ad Ben.** **Ant.** Tu es qui venturus es domine quem expectamus ut salvum facias populum tuum. **Ad Mag.** **Ant.** Qui post me venit ante me factus est, cuius non sum dignus calciamenta solvere.

Feria Sexta. **Ad Ben.** **Ant.** Dicite pusillanimes confortamini, ecce dominus deus noster veniet. **Ad Mag.** **Ant.** Cantate domino canticum novum laus eius ab extremis terre.

Sabbato. **Ad Ben.** **Ant.** Levabit dominus signum in nationibus et congregabit dispersos Israel.

Dominica Tercia Sabbato Precedenti

Ad Vesperas R. Qui venturus, **Ad Mag.** **Ant.** Ante me non est formatus deus, et post me non erit quia michi curvabitur omne genui et confitebitur omnis lingua. **Oratio.**

Aurem tuam quesumus domine precibus nostris accomoda et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui vivis.

Ad Matutinas Invitat. Surgite vigilemus, venite adoremus, * Quia nescitis horam quando veniet dominus.

Antiphona, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in Prima Dominica.

Lectio Prima.

Hec dicit dominus deus sanctus Israel: Si revertamini et quiescatis: salvi eritis. In silentio et in spe: erit fortitudo vestra. Et nolulistis et dixistis. Nequaquam: sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et super veloces ascendemus. Ideo veloces erunt qui persequentur vos. Hec dicit.

R. Ecce apparebit dominus super nubem candidam et cum eo sanctorum milia, habens in vestimento et in femore suo scriptum, * Rex regum et dominus domanantium. **V.** Apparebit in finem et non mentietur si moram fecerit expecta eum quia veniens veniet. Rex.

Lectio Secunda.

Mille homines a facie terroris unius, et a facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis, et quasi signum super collem. Propterea expectat dominus ut misereatur vestri, et ideo exaltabitur parcens vobis, quia deus iudicii dominus. Beati omnes qui expectant eum. Hec dicit.

R. Bethleem civitas dei summi ex te exiet dominator Israel, et egressus eius sicut a principio a diebus eternitatis, et magnificabitur in medio niverse terre et pax erit in terra nostra, * Dum venerit. **V.** Loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare. Dum.

Lectio Tertia.

Populus enim Syon habitabit in Hierusalem. Plorans nequaquam plorabis. Miserans miserebitur tui. Ad vocem clamoris tui, statim ut audierit respondebit tibi. Et dabit dominus vobis panem arcum et aquam brevem, et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum. Hec dicit.

R. Qui venturus est veniet et non tardabit iam non erit timor in finibus nostris, * Quoniam ipse est salvator noster. **V.** Deponet omnes iniquitates nostras, et proiciet omnia peccata nostra. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Lectio Quarta.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum, et aures tue audient verbum post tergum monentis. Hec via ambulate in ea, neque ad dexteram neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui: et vestimentum conflatilis auri tui, et disperges ea sicut immundiciam menstruate. Egredere, dices ei. Hec dicit.

R. Suscipe verbum virgo Maria quod tibi a domino per angelum transmissum est, concipies et paries deum pariter et hominem, * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. **V.** Parios quidem filium et virginitatis non patieris detrimentum efficeris gravida et eris mater semper intacta. Ut.

Lectio Quinta.

Et dabitur pluvia semini tuo, ubicunque seminaveris in terra, et panis frugum terre erit uberrimus et pinguis. Pascetur in possessione tua in die illa agnus spaciose. Et tauri tui et pulli asinorum qui operantur terram, commixtum migma comedent, sicut in area ventilatum est. Hec dicit.

R. Egypte noli flere, quia dominator tuus veniet tibi ante cuius conspectum movebuntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentie. **V.** Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Liberare.

Lectio Sexta.

Et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elevatum, rivi currentium aquarum in die interfectionis multorum, cum ceciderint turres. Et erit lux lune sicut lux solis, et lux solis erit septemplex sicut lux septem dierum, in die qua alligaverit dominus vulnus populi sui, et percussuram plage eius sanaverit. Hec dicit.

R. Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius non elongabuntur, * Miserebitur dominus Iacob, * Et Israel salvabitur. **V.** Qui venturus est veniet et non tardabit, iam non erit timor in finibus nostris. Miserebitur. Gloria. Et Israel.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum audisset Iohannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es an

alium expectamus? Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape. ✠

Querendum nobis est fratres karissimi, Iohannes propheta et plus quam propheta, qui venientem ad Iordanis baptismum dominum ostendit dicens, ecce agnus dei, ecce qui tollit peccatum mundi, cur in carcere positus mittens discipulos requirit, tu es qui venturus es an alium expectamus: tanquam si ignoret quem ostenderat, et an ipse sit nesciat quem ipsum esse prophetando, baptizando, ostendendo clamaverat.

R. Descendet dominus sicut pluvia in vellus, * Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. **V.** Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes servient ei. Orietur.

Lectio VIII.

Set hec citius questio solvitur, si geste rei tempus et ordo pensetur. Ad Iordanis enim fluentia positus, quia ipse redemptor mundi esset asseruit, missus vero in carcere an ipse veniat requirit, non quia ipsum esse mundi redemptorem dubitet: sed querit ut sciat si is qui per se in mundum venerat, per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim precurrens mundo nunciaverat, hunc moriendo ad inferos precurrebat.

R. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue, * Et revoca dispersos in terram suam. **V.** Excita domine potentiam tuam et veni ut salvos facias nos. Et.

Lectio IX.

Ait ergo. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignatus es, an etiam pro hominibus mori et ad inferos descendere digneris insinua: ut qui natiuitatis tue precursor extiti, mortis etiam precursor fiam, et venturum inferno te nuntiem, quem iam venisse mundo nuntiavi.

R. Ecce radix Iesse ascendet in salutem populorum ipsum gentes deprecabuntur, * Et erit nomen eius gloriosum. **V.** Erit iusticia angulum lumborum eius et fides cintorum renum eius. Et. Gloria. Et. Ecce.

In Laudibus. Ant. Veniet dominus et non tardabit, et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit se ad omnes gentes, alleluya. **Ps.**

Dominus regnavit. **Ant.** Hierusalem gaude gaudio magno quia veniet tibi salvator alleluya.

Ps. Iubilare deo. **Ant.** Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam alleluya. Deus deus meus. **Ant.** Montes et omnes colles humiliabuntur et erunt prava in directa, et aspera in vias planas veni domine et noli tardare alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Iuste et pie vivamus expectantes beatam spem et adventum domini. **Ps.** Laudate dominum. **Ad Ben. Ant.** Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi mittens duos de discipulis suis ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus. **Ad Mag. Ant.** Ite dicite Iohanni ceci vident, et surdi audiunt, claudi curantur, leprosi mundantur. **vel O.**

Quarta feria post istam Dominicam semper ieiunium quatuor temporum celebratur. Sciendum est quod antiphone laudum que infra notate sunt ante antiphonas que incipiunt per O, debent dici per sex ferias proximas ante Vigiliam Natiuitatis Domini suis propriis diebus. Ille scilicet que pertinent ad secundam feriam in secunda feria et sic de aliis, laudas autem de feria in qua celebrabitur festum Sancti Thome intermittentur illo anno, lectiones per feriis a trigesimo tertio capitulo usque ad quadragesimo quarto ad libitum.

Feria Secunda. Ad Benedictus. Ant. Egredietur virga de radice Iesse et replebitur omnis terra gloria domini et videbit omnis caro salutare dei. **Ad Mag. Ant.** Elevare elevare consurge Hierusalem solve vincla colli tui captiva filia Syon. **vel O.**

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Tu Bethleem terra Iuda, non eris minima ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel. **Ad Mag. Ant.** Erumpant montes iocunditatem et colles iusticiam quia lux mundi dominus cum potentiam venit. **vel O.**

Feria Quarta. Ad Matutinas Invitat. Prope est iam dominus, * Venite adoremus.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Missus est angelus Gabriel a Deo, in civitatem Galilee cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph de domo David, et nomen

virginis Maria. Et reliqua.

Omelia Beati Ambrosii Episcopi.

Latent quidem divina misteria, nec facile iusta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium dei. Sed tamen ex ceteris factis atque præceptis domini salvatoris possumus intelligere, et hoc propensioris fuisse consilii, quod ea potissimum electa est ut dominum pareret, quæ erat desponsata viro.

R. Clama in fortitudine qui annuncias pacem in Hierusalem, * Dic civitatibus vide et habitatoribus Syon, ecce deus noster quem expectabimus adveniet. **V.** Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam. Dic.

Lectio Secunda.

Cur autem non ante quam desponsaretur impleta est? Fortasse ne diceretur quod conceperat ex adulterio. Et bene utrunque posuit scriptura, ut et desponsata esset et virgo. Virgo: ut expers virilis consortii videretur. Desponsata: ne temerate virginitatis adureretur infamia, cui gravis alvus corruptele videretur insigne preferre.

R. Orietur stella ex Iacob et exurget homo de Israel, et confringet omnes duces alienigenarum, * Et erit omnis terra possessio eius. **V.** Et adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes servient ei. Et.

Lectio Tertia.

Maluit autem dominus aliquos de suo ortu, quam de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram esse virginis verecundiam, et lubricam famam pudoris. Nec putavit ortus sui fidem matris iniuriis astruendam. Servatur itaque Sancte Marie sicut pudore integra, ita inviolabilis opinione virginitas. Oportet enim sanctos et ab his testimonium havere qui foris sunt.

R. Egreetur dominus et preliabitur contra gentes, * Et stabunt pedes eius supra montes olivarum ab orientem. **V.** Et elevabitur super omnes colles et fluent ad eum omnes gentes. Et. Gloria. Et.

Predicta tria responsoria et alia que sequuntur feria sexta et sabbato, dici tantum debent in diebus in quibus notata sunt, nisi festum

Sancti Thome in sequenti sexta feria vel sabbato evenerit, et tunc responsoria illius diei in quinta feria dicantur. Omelia vero diei in quo festum evenerit dimittatur. **Ad Ben. Ant.** Misus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph. **Oratio.**

Festina quesumus domine ne tardaveris, et auxilium nobis superne virtutis impende ut adventus tui consolationibus subleventur, qui in tua pietate confidunt. Qui vivis.

Hec oratio dicantur ad laudes tantum, ad alias autem horas oratio dominicalis: idem fiat de oracionibus que sequuntur feria sexta et sabbato. **Ad Mag. Ant.** Quomodo fiet istud angeles dei, qui virum in concipiendo non pertuli, audi Maria virgo Christi, spiritus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. **vel O.**

Feria Quinta. Invitat. Regem venturum.

Reponsoria tercii nocturni de hystoria dominicali nisi festum Sancti Thome in sexta feria vel in sabbato evenerit. **Ad Ben. Ant.** Vigilate animo, in proximo est dominus deus noster. **Ad Mag. Ant.** Letamini cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam in eternum. **vel O.**

Feria Sexta. Invitat. Prope.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in civitatem Iuda, et intravit in domum Zacharie et salutavit Elysaeth. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Lectio quam audivimus sancti evangelii, et redemptionis nostre nobis semper veneranda primordia predicat, et salutaria semper imitande humilitatis remedia commendat. Nam quia peste superbie attactum genus humanum perierat, decebat ut medicamentum humilitatis quo sanaretur prima mox incipientis salutis tempora pretenderent.

R. Precursor pro nobis ingreditur agnus sine macula, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est, * In eternum et in seculum seculi. **V.** Ipse est rex iusticie cuius generatio non habeo finem. In.

Lectio Secunda.

Et quia per temeritatem seducte mulieris mors in mundum introierat, congruum fuit ut in indicium vite revertentis, mulieres devote se humilitatis invicem ac pietatis prevenirent obsequiis.

R. Modo veniet dominator dominus * Et nomen eius Emmanuel vocabitur. **V.** Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. Et.

Lectio Tertia.

Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostendit humilitatis, non minus religionis quam castitatis exemplo venerabilis. Siquidem gloria virginei et intemerati corporis, qualis sit vita superne civitatis ad quam suspiramus insinuat, ubi neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli dei in celis, ac virtutem mentis eximiam qua ad hanc pertingere debeamus indicat.

R. Videbunt gentes iustum tuum, et cuncti reges inclitum tuum, * Et vocabitur tibi nomen novum quod os domini nominavit. **V.** Et erit corona glorie in manu domini, et diadema regni in manu dei tui. Et. Gloria. Et. **Ad Ben. Ant.** Ex quo facta est voc salutationis tue in auribus meis exultabit in gaudio infans in utero meo alleluya. **Oratio.**

Excita quesumus domine potentiam tuam et veni, ut hi qui in tua pietate confidunt, ab omni citius adversitate liberentur. Qui vivis. **Ad Mag. Ant.** Beata es Maria que credidisti proficientur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya. **vel O.**

Sabbato. Invitat. Prope est.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

Anno quintodecimo imperii Tyberii Cesaris, procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galiee Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Yturee, et Tracanitidis regionis, et Lysania Abiline tetrarcha, sub principibus sacerdotum Anna et Caypha: factum est verbum domini super Iohannem Zacharie filium in deserto. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Redemptoris precursor quo tempore verbum predicationis acceperit, memorato romane rei publice principe, et Iudee regibus designatur. Quia enim il-

lum predicare veniebat, qui ex Iudea quosdam et multos ex gentibus redempturus erat: per regem gentium et principes Iudeorum predicationis eius tempora designantur.

R. Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deserta * Ad montem filie Syon. **V.** Ex Syon species decoris eius deus noster manifeste veniet. Ad.

Lectio Secunda.

Quia autem gentilitas colligenda erat, et Iudea pro culpa perfidie dispergenda: ipsa quoque descriptio terreni principatus ostendit, quoniam et in Romana re publica unus prefuisse describitur, et in Iudee regno per quartam partem plurimi principabantur. Voce et enim nostri redemptoris dicitur. Omne regnum in semet ipsum divisum desolabitur.

R. Germinaverunt campi heremi germen odoris Israel, quia ecce deus noster cum virtute veniet, * Et splendor eius cum eo. **V.** Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Et.

Lectio Tertia.

Liquet ergo quod ad finem regni Iudea pervenerat, que tot regibus divisa subiacebat. Apte quoque non solum quibus regibus sed etiam sub quibus sacerdotibus actum sit, demonstratur: ut quia illum Iohannes Baptista predicabat, qui simul rex et sacerdos existeret: Lucas evangelista predicationis eius tempora per regnum et sacerdotium designavit.

R. Radix Iesse qui exurget iudicare gentes, in eum gentes sperabunt: Et erit nomen eius benedictum * In secula. **V.** Super quem conturbant reges os suum, ipsum gentes deprecabuntur. In. Gloria. In secula. **Ad Ben. Ant.** Omnis vallis implebitur et omnes mos et collis humiliabitur et videbit omnis caro salutare dei. **Oratio.**

Deus qui conspicias quia ex nostra pravitate affligimur, concede propitius ut ex tua visitatione consolemur. Qui vivis.

Dominica Quarta Sabbato Precedenti

Ad Vesperas R. Non auferetur **Ad Mag. Ant. O. Oratio.**

Excita domine potentiam tuam et veni, et magna nobis virtute succurre, ut per auxilium gratie tue quod nostra peccata prepedi-

unt indulgentia tue propitiationis acceleret. Qui vivis.

Ad Matutinas Invitat. Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filium suum natum de virgine factum sub lege, * Venite adoremus. Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in Prima Dominica, excepto quod tercius versiculus non dicetur si Vigilia Natalis Domini hac die evenerit.

Lectio Prima.

Audite me qui sequimini quod iustum est et queritis dominum. Attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci de qua precisi estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram que peperit vos: Quia unum vocavi eum, et benedixi ei, et multiplicavi eum. Hec dicit.

R. Canite tuba in Syon vocate gentes, annunciate populis et dicite, * Ecce deus salvator noster adveniet. **V.** Annunciate in finibus terre et in insulis que procul sunt dicite. Ecce.

Lectio Secunda.

Consolabitur ergo dominus Syon, et consolabitur omnes ruinas eius. Et ponet desertum eius quasi delicias, et solitudinem eius quasi ortum domini. Gaudium et leticia invenietur in ea, gratiarum actio et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite, quia lex a me exiet, et iudicium meum in lucem populorum requiescet. Hec dicit.

R. Non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femore eius, donec veniat qui mittendis est, * Et ipse erit expectatio gentium. **V.** Pulchriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et.

Lectio Tertia.

Prope est iustus meus, egressus est salvator meus, et brachia mea populos iudicabunt. Me insule expectabunt, et brachium meum sustinebunt. Levate in celum oculos vestros, et videte sub terra deorsum, quia celi sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores eius sicut hec interibunt. Salus autem mea in sempiternum erit, et iusticia mea non deficiet. Hec dicit.

R. Me oportet minui, illum autem crescere, qui post me venit ante me factus est, * Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti eius solvere.

V. Ego baptizo vos aqua ille autem baptizabit vos spiritu sancto. Cuius. Gloria. Cuius.

Lectio Quarta.

Audite me qui scitis iustum, populus, lex mea in corde eorum. Nolite timere obprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis, et sicut lanam sic devorabit eos tineas. Salus autem mea in sempiternum erit, et iusticia mea in generationes generationum. Hec dicit.

R. Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris natum de virgine factum sub lege, * Ut eos qui sub lege erant redimeret. **V.** Propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos deus, filium suum misit in similitudinum carnis peccati. Ut.

Lectio Quinta.

Consurge consurge, induere fortitudinem brachium domini. Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus seculorum. Nunquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Nunquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis? Qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati. Hec dicit.

R. Virgo Israel revertere ad civitates tuas, usquequo doleris averteris, generabis dominum salvatorem oblationem novam in terra, ambulabunt homines, * In salvationem. **V.** In caritate perpetua dilexi te, ideo attraxa te miserans. In.

Lectio Sexta.

Et nunc qui redempti sunt a domino revertentur, et venient in Syon laudantes, et leticia sempiterna super capita eorum. Gaudium et leticiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego ego ipse consolabor vos. Hec dicit.

R. Iuravi dicit dominus ut ubera iam non irascar super terram, montes enim et colles suscipient iusticiam meam, et testamentum pacis erit, * In Hierusalem. **V.** Iuxta est salus mea ut veniat, et iusticia mea ut reveletur, in Hierusalem. In. Gloria. In.

Quando Vigilia Natalis Domini in hac Dominica evenerit tres ultime lectiones fiant de omelia vigilie, haec autem omelia non legitur illo anno.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In illo tempore: Miserunt Iudei ab Iherosolimis sacerdotes et Levitas ad Iohannem, ut interrogarent eum, tu quis es. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Ex huius nobis lectionis verbis fratres karissimi Iohannis humilitas commendatur. Qui cum tante virtutis esset ut Christus credi potuisset, elegit solide subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se.

R. Non discedimus a te, vivificabis nos domine, et nomen tuum invocabimus, ostende nobis faciem tuam, * Et salvi criminis. **V.** Memento nostri domine in beneplacito populi tui, visita nos in salutari tuo. Et.

Lectio VIII.

Nam confessus est et non negavit. Confessus est, quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, non sum, negavit plane quod non erat, sed non negavit quod erat, ut veritatem loquens eius membrum fieret: cuius sibi nomen fallaciter non usurparet.

R. Intuemini quantus sit iste qui ingreditur ad salvandas gentes, ipse est rex iusticie, * Cuius generatio non habet finem. **V.** Precursor pro nobis ingreditur secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est in eternum. Cuius.

Lectio IX.

Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi, quia dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit veraciter obtinere.

R. Montes Israel ramos vestros expandite, et florete, et fructus facite, * Prope est ut veniat dies domini. **V.** Rorate celi de super et nubes pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem. Prope. Gloria. Prope. Montes.

In Laudibus. Ant. Canite tuba in Syon quia prope est dies domini ecce veniet ad salvandum nos alleluya alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Ecce veniet desideratus cunctis gentibus et replebitur gloria domus domini alleluya. **Ps.** Iubilare deo. **Ant.** Erunt prava in directa et aspera in vias planas, veni domine et noli tardare alleluya. Deus deus meus. **Ant.**

Dominus veniet, occurrere illi, dicentes magnum principium et regni eius non erit finis, deus fortis dominator, princeps pacis alleluya alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus venit alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Ad Ben. Ant.** Ave Maria gratia plena domus tecum, benedicta tu in mulieribus alleluya. **Ad Mag. Ant.** O.

Lectiones feriales a quinquagesimo quarto capitulo usque ad finem ad libitum.

Feria Secunda. Ad Benedictus Ant. Dicit dominus, penitentiam agite, appropinquabit enim regnum celorum alleluya. **Ad Mag. Ant.** O.

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium domini. **Ad Mag. Ant.** O.

Feria Quarta. Ad Ben. Ant. Ponent domino gloriam, et laudem eius in insulis nuntiabunt quia ecce veniet et non tardabit. **Ad Mag. Ant.** O.

Feria Quinta. Ad Ben. Ant. Consolamini consolamini popule meus dicit deus vester. **Ad Mag. Ant.** O.

Feria Sexta. Ad Ben. Ant. Dies domini sicut fur ita in nocte veniet, et vos estote parati quia quia hora non putatis filius hominis veniet. **Ad Mag. Ant.** O.

Antiphone Dicende In Laudibus Per Sex Ferias Ante Vigiliam Natalis Domini Secundum Ordinem Feriarum

Feria Secunda. In Laudibus. Ant. Ecce veniet dominus princeps regum terre beati qui parati sunt occurrere illi. **Ps.** Miserere. **Ant.** Dum venerit filius hominis putas inveniet fidem super terram. **Ps.** Verba mea. **Ant.** Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris. Deus deus meus. **Ant.** Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. **Can.** Confitebor tibi. **Ant.** Egredietur dominus de loco sancto suo, veniet ut salvet populum suum. **Ps.** Laudate dominum.

Feria Tercia. In Laudibus. Ant. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem. **Ps.** Miserere. **Ant.** Emitte angum domine dominatorem terre de petra deserti ad montem filie Syon. **Ps.** Iudica

me deus. **Ant.** Ut cognoscamus domine in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. Deus deus meus. **Ant.** Da mercedem domine sustentibus te, ut prophete tui fideles inveniuntur. **Can.** Ego dixi. **Ant.** Lex per Moysen data est, gratia et veritas per Ihesum Christum facta est. **Ps.** Laudate dominum.

Feria Quarta. In Laudibus. Ant. Prophete predicaverunt nasci salvatorem de virgine Maria. **Ps.** Miserere. **Ant.** Spiritus domini super me evangelizare pauperibus misit me. **Ps.** Te decet hymnus. **Ant.** Annunciate populis et dicite, ecce deus salvator noster veniet. Deus deus meus. **Ant.** Ecce veniet dominus ut sedeat cum principibus, et solium glorie teneat. **Can.** Exsultavit cor meum. **Ant.** Propter Syon non tacebo donec egrediatur ut splendor iustus eius. **Ps.** Laudate dominum.

Feria Quinta. In Laudibus. Ant. De Syon veniet dominus omnipotens, ut salvum faciat populum suum. **Ps.** Miserere. **Ant.** Convertere domine aliquantulum, et ne tardes venire ad servos tuos. **Ps.** Domine refugium. **Ant.** De Syon veniet qui regnaturus est, dominus Emmanuel magnum nomen eius. Deus deus meus. **Ant.** Ecce deus meus et honorabo eum, deus patris mei et exaltabo eum. **Can.** Cantemus domino. **Ant.** Dominus legifer vester dominus rex noster, ipse veniet et salvabit nos. **Ps.** Laudate dominum.

Feria Sexta. In Laudibus. Ant. Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. **Ps.** Miserere. **Ant.** Ad te domine levavi animam meam, veni et eripe me domine ad te confugi. **Ps.** Domine exaudi. **Ant.** Veni domine et noli tardare, relaxa facinora plebis tue Israel. Deus deus meus. **Ant.** Deus a Libano veniet, et splendor eius sicut lumen erit. **Can.** Domini audivi. **Ant.** Ego autem ad dominum aspiciam et expectabo deum salvatorem meum. **Ps.** Laudate dominum.

Sabbato. In Laudibus. Ant. Intuemini quantus sit gloriosus iste, qui ingreditur ad salvandos populos. **Ps.** Miserere. **Ant.** Consurge consurge induere fortitudinem brachium domini. **Ps.** Bonum est confiteri. **Ant.** Elevare elevare consurge Hierusalem solve vincla colli tui captiva filia Syon. Deus deus meus. **Ant.** Expecte-

tur sicut pluvia eloquium domini, et descendet sicut ros super nos deus noster. **Can.** Audite cæli. **Ant.** Paratus esto Israel in occursum domini, quoniam venit. **Ps.** Laudate dominum.

O Antiphone

Sequentes antiphone sunt dicende septem proximas diebus ante Vigiliam Natalis Domini. Ad Mag. In diebus vero in quibus cantantur nec preces nec prostrationes sunt in Vesperis faciente, sed statim post antiphonam subiungatur Oratio. **Ant.**

 Sapientia que ex ore altissimi prodisti, attingens a fine usque ad finem fortiter, suaviterque disponens omnia, veni ad docendum nos, viam prudentie. **Ant.**

 Adonay et dux domus Israel qui Moysy in igne flamme rubi apparuisti et ei in signa legem dedisti, veni ad redimendum nos in brachio extento. **Ant.**

 Radix Iesse qui stans in signum populorum super quem continebunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur, veni ad liberandum nos, iam noli tardare. **Ant.**

 Clavis David et sceptrum domus Israel, qui aperis et nemo claudit, claudus et nemo aperit, veni et educ vinctum de domo carceris sedentem in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

 Oriens splendor lucis eterne et sol iusticie, veni et illumina sedentes in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

 Rex gentium et desideratus earum lapisque angularis, qui facis utraque unum, veni salva hominem quem de limo formasti. **Ant.**

 Emmanuel rex et legifer noster, expectatio gentium, et salvator earum, veni ad salvandum nos domine deus noster.

Memoria de Adventu in die Sancti Thome. In Laudibus. Ant. Nolite timere, quinta die veniet ab vos dominus noster.

Quando autem festum transfertur in secundam feriam predicta Ant., Oratio dimittatur, et Antiphona ferialis scilicet, Dicit dominus. ad memoriam dicatur.

In Vigilia Natalis Domini

Ad Matutinas. Prostrationes non fiant. Invitat.

Hodie scietis quia veniet dominus, * Et mane videbitis gloriam eius. **Ymnus.** Verbum supernum. Antiphone et psalmi ferialis. **℣.** Hodie scietis quia veniet dominus. **℟.** Et mane videbitis gloriam eius.

Lectio Prima vel Septima si Dominica fuerit. Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph: ante quam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Omelia Origenis.

Que fuit necessitas ut desponsata esset Maria Ioseph, nisi propterea quatenus hoc sacramentum diabolo celaretur, et ille malignus fraudis commenta adversus desponsatam virginem nulla penitus invenisset?

℟. Sanctificamini hodie et estote parati quia die crastina videbitis * Maiestatem dei in vobis.

℣. Hodie scietis quia veniet dominus et Marie videbitis. Maiestatem.

Lectio Secunda vel Octava.

Vel ideo desponsata fuit Ioseph, ut nato infanti vel ipsi Marie curam videretur gerere Ioseph, sive in Egyptum iens, vel inde denuo veniens. Ideo desponsata fuit Ioseph, non tamen in concupiscentia iuncta. Mater inquite eius. Mater immaculata, mater incorrupta, mater intacta.

℟. Constantes estote, videbitis auxilium domini super vos, Iudea et Hierusalem nolite timere, * Cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **℣.** Sanctificamini filii Israel et estote parati. Cras.

Lectio Tertia vel Nona.

Mater eius. Cuius.eius? Mater dei unigeniti, domini et reges omnium, plasmatore et creatoris cunctorum. Illius qui in excelsis sine matre, et in terra est sine patre. Illius qui in celis secundum deitatem in sinu est patris, et in terris secundum corporis susceptionem in sinu est matris.

℟. Sanctificamini filii Israel dicit dominus, in die enim crastina enim crastina descendet dominus, * Et auferet a vobis omnem langorem. **℣.** Ex Syon species decoris eius, deus noster manifeste veniet. Et. Gloria. Et.

Hac die in Laudibus et deinceps usque ad ver-

sus exclusive fiat officium, sicut in festo duplici.

℣. Crastina die delebitur iniquitas terre.

℟. Et regnabit super vos salvator mundi.

In Laudibus. Ant. Iudea et Hierusalem nolite timere, cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Crastina die erit vobis salus, dicit dominus deus exercituum. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Hodie scietis quia veniet dominus, et mane videbitis gloriam eius. Deus deus meus. **Ant.** Propter Syon non tacebo, donec egrediatur ut splendor iustus eius. **Can.** Benedicite. **Ant.** Crastina die delebitur iniquitas terre, et regnabit super vos salvator mundi. **Ps.** Laudate dominum. **Capitulum.**

Propter Syon non tacebo et propter Hierusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor iustus eius, et salvator eius ut lampas accendatur. **Ymnus.** Vox clara. **℣.** Constantes estote. **℟.** Videbitis auxilium domini super vos. **Ad Ben. Ant.** Cum esset desponsata mater eius Ihesu Maria Ioseph, ante quam convenirent inventa est in utero habens, quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est, alleluya. **Oratio.**

Deus qui nos redemptionis nostre annua expectatione letificas, presta ut unigenitum tuum, quem redemptorem leti suscipimus, venientem quoque iudicem securi videamus. Dominum nostrum.

Hec Oratio dicatur ad Terciam, Sextam, Nonam et Vesperas. Ad horas diei, antiphone Laudum.

Ad Terciam Cap. Propter Syon.

℟. Hodie scieta * Quia veniet dominus. **℣.** Et mane videbitis gloriam eius. Quia. Gloria. Hodie. **℣.** Crastina die delebitur.

Ad Sextam Capitulum.

Videbunt gentes iustum tuum, et cuncti reges inclitum tuum, et vocabitur tibi nomen novum, quod os domini nominavit.

℟. Crastina die, * Delebitur iniquitas terre. **℣.** Et regnabit super vos salvator mundi. Delebitur. Gloria. Crastina. **℣.** Crastina die erit.

Ad Nonam Capitulum.

Non vocaberis ultra derelicta, et terra tua non vocabitur amplius desolata, sed vo-

caberis voluntas mea in ea, et terra tua inhabitabitur.

R. Crastina die, * Erit vobis salus. **V.** Dicit dominus exercituum. Erit. Gloria. Crastina.

V. Constantes estote.

Si hec Vigilia in Dominica evenerit hoc modo fiat officium. Ad Matutinas. Invitat. Hodie scientes Ymnus ut supra. Super psalmos primi nocturni Ant. Scientes. Ps. Beatus vir. et cet. Cetera ad ceteros ut supra. In primo nocturno. V. Ex Syon. In secundo nocturno. V. Egredietur virga. Sex lectiones et sex sponsoria de Dominica. In tertio nocturno. V. Hodie scietis. Tres ultime lectiones de expositione evangelii. Cum esset desponsata, et tria ultima sponsoria de Vigilia. Expositio autem Dominicalis evangelii cum tribus ultimis sponsoriis de hystoria. Canite, et cum Laudibus: illo anno omittantur. V. Crastina. In Laudibus. Ant. Cap. V. et Ant., Ad Ben. et Oratio de Vigilia erunt. Post orationem de Vigilia memoria fiat de Dominica. Antiphone, Cap., sponsoria, versiculi, et Oratio ad horas de Vigilia erunt.

Ad Vesperas. Ant. Rex pacificus magnificatus est, cuius vultum desiderat universa terra.

Ps. Laudate pueri. **Ant.** Magnificatus est rex pacificus super omnes reges universe terre. **Ps.** Laudate dominum. **Ant.** Scitote quia prope est regnu dei amen dico vobis quia non tardabit. **Ps.** Lauda anima mea. **Ant.** Levate capita vestra, ecce appropinquabit redemptio vestra. **Ps.** Laudate dominum. **Ant.** Completi sunt dies Marie ut pareret filium suum primogenitum. **Ps.** Lauda Ierusalem. **Capitulum.**

Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam, habitantibus in regione umbre mortis lux orta est eis.

R. Iudea et Hierusalem nolite timere, * Cras egrediemini, * Et dominus erit vobiscum. **V.** Constantes estote, videbitis auxilium domini super vos. Cras. Gloria. Et dominus. **Ymnus.**

Veni redemptor gentium, Ostende partum virginis, Miretur omne seculum, Talis decet partus deum.

Non ex virili semine Sed mistico spiramine, Verbum dei factum caro, Fructus que ventris floruit.

Alvus tumescit virginis, Clastra pudoris

permanent, Vexilla virtutum micant, Versatur in templo deus.

Procedens de thalamo suo Pudoris aula regia, Gemine gigas substatie, Alacris ut currat viam.

Egressus eius a patre, Regressus eius ad patrem, Excursus usque ad inferos, Recursus ad sedem dei.

Equalis eterno patri Carnis tropheo accingere, Infirma nostri corporis Virtute firmans perpeti.

Presepe iam fulget tuum Lumenque nox spirat novum, Quod nulla nox interpolet Fideque iugi luceat.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine, Cum patre et sancto spiritu In sempiterna secula. Amen.

Iste versus dicatur ad omnes ymnos eiusdem in metri tam de tempore quam de sanctis usque ad Primas Vesperas Epiphanie exclusive.

V. Tanquam sponsus. **R.** Dominus procedens de thalamo suo. **Ad Mag. Ant.** Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum procedentem a patre tanquam sponsum de thalamo suo. **Oratio.** Deus qui nos redemp.

Ad Completorium super psalmos. Ant. Completi sunt. **Ad Nunc dimittis. Ant.** Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine Maria.

In Natali Domini Ad Matutinas

Invitat. Christus natus est nobis, * Venite adoremus. **Ymnus.**

Christe redemptor omnium, Ex patre patris unice, Solus ante principium Natus ineffabiliter.

Tu lumen, tu splendor patris, Tu spes perennis omnium, Intende quas fundunt preces Tui per orbem famuli.

Memento salutis actor, Quod nostri quondam corporis Ex illibata virgine Nascendo formam sumpseris.

Sic presens testatur dies Currrens per anni circulum, Quod solus a sede patris Mundi salus adveneris.

Hunc celum, terra, hunc mare, Hunc omne quod in eis est, Actorem adventus tui, Laudat exultans cantico.

Nos quoque qui sancto tuo Redempti sanguine sumus, Ob diem natalis tui Ymnum novum concinimus.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

In Primo Nocturno. Ant. Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. **Ps.** Quare fremuerunt. **Ant.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. **Ps.** Cæli enarrant. **Ant.** Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum. **Ps.** Eructavit. **V.** Verbum caro factum est. **R.** Et habitavit in nobis.

Lectio Prima.

Primo tempore alleviata est terra Zabulon et terra Nephtali, et novissimo aggravata est via maris trans Iordanem Galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnam. Habitantibus in regione umbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentem, et non magnificasti leticiam. Letabuntur coram te sicut qui letantur in messe: sicut exultant victores capta preda, quando dividunt spolia. Iugum enim oneris eius, et virgam humeri eius, et sceptrum exactoris eius superasti: sicut in die Madian. Quia omnis violentia predatio cum tumultu, et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem, et cibus ignis. Parvulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. Hec dicit.

R. Hodie nobis celorum rex de virgine natus dignatus est, ut hominem perditum ad celestia regna revocaret, gaudet exercitus angelorum, * Quia salus eterna humano generi apparuit. **V.** Gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia.

Lectio Secunda.

Consolamini consolamini, opule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Hierusalem et advocate eam, quoniam completa est malicia eius: dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu domini duplicia: pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto. Parate viam domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt prava in directa,

et aspera in vias planas. Et revelabitur gloria domini: et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. Hec dicit.

R. Hodie nobis de celo pax vera descendit, * Hodie per totum maundum melliflui facti sunt celi. **V.** Hodie illuxit dies redemptionis nove, reparationis antque felicitatis, eterne. Hodie.

Lectio Tertia.

Consurge consurge, induere fortitudini tue Syon. induere vestimentis glorie tue Hierusalem civitas sancti, quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircuncisus et immundus. Excutere de pulvere, consurge, sede, Hierusalem. Solve vincla colli tui captiva filia Syon. Quia hec dicit dominus. Gratis venundati estis, et sine argento redimemini. Quia hec dicit dominus Deus. In Egyptum descendit populus meus in principio, ut colonus esset ibi: et Assur absque ulla causa calumniatus est eum. Et nunc quid michi est hic dicit dominus? Quoniam ablatus est populus meus gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dominus: et iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce adsum. Hec dicit.

R. Descendit de celis, deus verus a patre genitus, introivit in uterum virginis, nobis ut apparent visibilis, indutus carne humana prothoparente edita, et exivit per clausam portam deus et homo, * Lux et vita conditor mundi. **V.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. Lux. Gloria. Lux.

In Secundo Nocturno. Ant. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. **Ps.** Magnus dominus. **Ant.** Orietur diebus domini abundantia pacis, et dominabitur. **Ps.** Deus iudicium tuum. **Ant.** Veritas de terra orta est, et iusticia de celo prospexit. **Ps.** Benedixisti domine. **V.** Notum fecit dominus. **R.** Salutare suum.

Ysidorus in Sermonem de Natali Domini. Natalis Domini dies. ✠ **Lectio Quarta.**

Postquam invidia diaboli parens primus cecidit, confestim ille exul et perditus in omni genere suo radicem malicie transduxit, crescebatque in malum vehementius omne genus mortalium, diffusis ubique sceleribus.

Volens ergo Deus terminare peccatum, consuluit, verbo, lege, prophetis, signis, plagis, prodigiis. Sed cum nec sic quidem errores suos admonitus agnosceret mundus, misit Deus filium suum ut carne indueretur, et hominibus appareret et peccatores sanaret. Qui ideo in hominem venit: quia per seipsum ab hominibus cognosci non potuit. Assumpsit autem humanitatem, non amisit divinitatem, manens quod erat, suscipiens quod non erat, ut liberaret quod fecerat. Hec est diei huius gloriosa festivitas.

R. Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit, * Natum vidimus, et choros angelorum collaudantes dominum. **V.** Dicite quidnam vidistis et annunciate Christi nativitatem. Natum.

Augustinus in sermone de Natali Domini, legimus sanctum Moysen. **Lectio Quinta.**

Quid autem Sibilla vaticinando de Christo clamaverit, in medium proferans: ut ex uno lapide utrorumque frontes percutiantur, iudeorum scilicet atque paganorum. Audite quid dixerit. Iudicii signum, tellus sudore madescet. E celo rex adveniet: per secula futurus. Scilicet in carnem presens ut iudicet orbem. Unde Deum cernent incredulus atque fidelis, celsum cum sanctis. Evi iam termino in ipso, sic anime cum carne aderunt, quas iudicat ipse: cum iacet inultus densis in veperibus orbis. Reicient simulacra viri, cunctam quoque gazam. Exuret terras ignis: pontumque polumque. Inquirens tetri portas effringet Averni. Sanctorum sed enim cuncte lux libera carni tradetur: sontes eterna flamma cremabit. Occultos actus retegens tunc quisque loquetur. Secreta atque Deus reserabit pectora luci.

R. O magnum mysterium et admirabile sacramentum ut animalia viderent dominum natum, * Iacentem in presepio, beata virgo cuius viscera meruerunt, portate dominum Christum. **V.** Domine audiui auditum tuum et timui, consideravi opera tua et exapvi in medio duum animalium. Iacentem.

Post hec iterum subiungit dicens. Lectio Sexta.

Tunc erit et luctus, stridebunt dentibus omnes. Eripitur solis iubar et chorus in-

terit astris. Solvetur celum: lunaris splendor obibit. Deiciet colles, valles extollet ab imo. Non erit in rebus hominum sublime vel altum. Iam equantur campis montes et cerula ponti. Omnia cessabunt tellus confracta peribit. Sic pariter fontes torrentur, fluminaque igni. Et tuba tum sonitum tristem demittet ab alto. Orbe gemens facinus miserum, variosque labores Tartareumque chaos monstrabit terra dehiscens. Et coram hic domino reges sistuntur ad unum. Decidet e celo, ignisque et sulphuris annis. Hec de Christi nativitate, passione, et resurrectione, atque secundo eius adventu ita dicta sunt ut si quis in Greco capita horum versuum discernere voluerit, inveniet Ihesus Christus Yos Theu Sother, quod et in Latinum translatis eisdem versibus apparet, preter quod Grecarum litterarum proprietas non adeo potuit observari.

R. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio constulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Gloria. Quia.

In Tertio Nocturno. Ant. Ipse invocabit me alleluya, pater meus es tu alleluya. **Ps.** Misericordias domini. **Ant.** Letentur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. **Ps.** Cantate domino. **Ant.** Notum fecit dominus alleluya, salutare suum, alleluya. **Ps.** Cantate domino. **V.** Ipse invocabit me. **R.** Pater meus es tu.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Exiit edictum a Cesare Augusto ut describeretur universus orbis. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Quia largiente domino missarum sollemnia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de Evangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breviter dicere redemptoris nostri nativitas ipsa compellit. Quid est quod nascituro domino mundus describitur: nisi nunc quod aperte monstratur quia ille veniebat in carne, qui electos suos ascriberet in eternitate? Quo contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleantur de libro viventium, et cum iustis non scribantur. Qui bene etiam in Beth-

leem nascitur. Bethlehem quippe: domus panis interpretatur. Ipse namque est qui ait. Ego sum panis vivus qui de celo descendi.

R. Beata dei genitrix Maria cuius viscera intacta permanent, * Hodie geniuit salvatorem seculi. **V.** Beata que credidit quoniam perfecta sunt omnia que dicta sunt ei a domino. Hodie.

Lectio VIII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem. Tranesamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit dominus, et ostendit nobis. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri.

Nato in Bethlehem domino salvatore, sicut sacra Evangelii testatur hystoria, pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum, angelus domini magna cum luce apparuit, exortumque mundo sSolem iusticie, non solum celestis voce sermonis, verum etiam claritate divine lucis astruxit. Nusquam enim in tota veteris instrumenti serie reperimus angelos qui tam sedulo apparuere patribus, cum luce apparuisse. Sed hoc privilegium recte hodierno tempori servatum est, quando exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator dominus.

R. Beata viscera Marie virginis que portaverunt eterni patris filium, et beata ubera que lactaverunt Christum dominum, * Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. **V.** Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes et adorate dominum. Quia.

Lectio IX. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In principio erat verbum. Et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri.

Quia temporalem mediatoris Dei et hominum hominis Ihesu Christi nativitatem que hodierna die facta est sanctorum verbis evangelistarum, Matthei videlicet et Luce manifeste descriptam esse cognovimus: libet etiam de verbi id est divinitatis eius eternitate in qua patri manet semper equalis

beati Iohannis evangeliste dicta scrutari, qui singularis privilegio meruit castitatis, ut ceteris altius divinitatis ipsius caperet, simul et patefaceret archanum. Alii igitur evangeliste Christum ex tempore natum describunt: Iohannes in principio eundem fuisse testatur, dicens. In principio erat verbum.

R. Verbum caro factum est et habitavit in nobis cuius gloriam vidimus quasi unigeniti a patre, * Plenum gratie et veritatis. **V.** In principio erat verbum, et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Plenum. Gloria. Plenum.

Postea sequitur. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Initium sancti Evangelium Secundum Matheum. Gloria tibi domine.

Liber generationis Ihesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Ysaac. Ysaac autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Iudam, et fratres eius. Iudas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naason. Naason autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Raab. Booz autem genuit Obeth ex Ruth. Obeth autem genuit Iesse. Iesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomonem ex ea que fuit Urie. Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abia autem genuit Asa. Asa autem genuit Iosaphath. Iosaphath autem genuit Ioram. Ioram autem genuit Oziam. Ozias autem genuit Ioathan. Ioathan autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Iosiam. Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius, in transmigratione Babilonis. Et post transmigrationem Babilonis, Iechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Elyachim. Elyachim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoch. Sadoch autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Ioseph virum Marie. De qua natus est Ih-

esus: qui vocatur Christus. Te Deum. Finito Te Deum., Si missa immediate non sequatur dicatur. *℣.* Puer natus est nobis. *℞.* Et filius datus est nobis. Deus in adiutorium, et dicantur Laudibus more solito.

In Laudibus. *Ant.* Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit: natum vidimus, et choros angelorum collaudantes dominum alleluya alleluya. *Ps.* Dominus regnavit. *Ant.* Genuit puerpera regem cui nomen eternum et gaudium matris habes cum virginitatis honore nec primam similem visa est nec habere sequentem alleluya. *Ps.* Iubilare deo. *Ant.* Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudium magnum quia natus est vobis hodie salvator mundi alleluya. Deus deus meus. *Ant.* Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus, laudantium et dicentium gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya. *Can.* Benedicite. *Ant.* Parvulus filius hodie natus est nobis, et vocabitur deus fortis alleluya alleluya. *Ps.* Laudate dominum.

Non dicatur, Capitulum neque Ymnus, neque ℣, sed immediate post quintam antiphonam dicatur *Ad Ben.* *Ant.* Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya alleluya. *Oracio.*

Concede quesumus omnipotens deus, ut nos unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta servitus tenet. Per eundem.

Deinde Dominus vobiscum vel Domine exaudi et Benedicamus domino. Predicto modo dicantur Laudibus quando Missa non celebratur inter Matutinas et Laudibus, quando vero Missa fuerit celebranda statim post. Te Deum. inchoetur, et dicta communione absque versiculo et absque Deus in adiutorium, immediate inchoetur *Ant. in Laudibus.* Quem vidistis, finita vero post Benedictus dominus. Ant., dicat sacerdos post communione, et subuncto Dominus vobiscum, dicatur, Ite missa est, et sic Missa et Laudibus simul terminentur. Ad horas diei antiphone Laudum.

Ad Primam. *℞.* Ihesu Christe fili dei vivi miserere nobis, * Alleluia alleluya. *℣.* Qui natus es de virgine Maria, alleluya alleluya. *Versus*

iste dicatur cotidie usque ad Epyphaniam exclusive.

Ad Terciam. Capitulum.

*M*ultifarie multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in filio quem constituit heredem universorum, per quem fecit et secula.

℞. Verbum caro factum est, * Alleluia alleluya. *℣.* Et habitavit in nobis. Alleluia. Gloria. Verbum. *℣.* Notum fecit dominus. *℞.* Salutare suum. *Oracio.* Concede.

Ad Sextam. Capitulum.

*A*pparuit benignitas, et humanitas salvatoris nostri dei, non ex operibus iusticie que fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

℞. Notum fecit dominus * Alleluia alleluya. *℣.* Salutare suum. Alleluia. Gloria. Notum. *℣.* Ipse invocavit me. *℞.* Pater meus es tu.

Ad Nonam. Capitulum.

*A*pparuit gratia dei salvatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie, et iuste et pie vivamus in hoc seculo.

℞. Ipse invocavit me, * Alleluia alleluya. *℣.* Pater meus es tu. Alleluia. Gloria. Ipse. *℣.* Benedictus qui venit in nomine domini. *℞.* Deus dominus et illuxit nobis.

Ab hac die usque in crastinum Octavarum Epiphanie exclusive cotidie dicantur responsoria horarum cum alleluya, excepto festo innocentium quando extra dominicam evenierit. In Octava tamen eorum dicantur cum alleluya.

In Vesperas. *Ant.* Tecum principium in die virtutis tue, in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. *Ps.* Dixit dominus. *Ant.* Redemptionem misit dominus populo suo, mandavit in eternum testamentum suum. *Ps.* Confitebor tibi. *Ant.* Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator et iustus dominus. Beatus vir. *Ant.* Apud dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio. *Ps.* De profundis. *Ant.* De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* Memento domine.

Predictae antiphone cum suis psalmis dicantur cotidie ad vespervas usque ad Octavas

Epyphanie, et in ipsis Octavas. **Cap.** Multifarie. **Ymnus**, **℣**, ut supra in Primis Vesperis. **Ad Mag.**

Ant. Hodie Christus natus est, hodie salvator apparuit, hodie in terra canunt angeli, letantur archangeli, hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo alleluya. **Oracio.** Concede. Postea fiat memoria de Sancto Stephano.

Ad Completorium super psalmos. **Ant.** Alleluia verbum caro factum est alleluya, et habitavit in nobis alleluya alleluya.

Predictae antiphonae dicantur in Completorio usque ad Vigiliam Epyphanie exclusive. Subscripto modo fiat memoria de Natali. In Laudibus, et in Vesperis cotidie usque ad Primas Vesperas Circumcisionis exclusive.

Ad Laudibus. **Ant.** Nesciens mater virgo circum peperit sine dolore salvatorem seculorum ipsum regem angelorum sola virgo lactabat ubere de celo pleno. **℣.** Benedictus qui venit. **Oracio.** Concede. **In Vesperis.** **Ant.** Gaudeamus omnes fideles, salvator noster natus est in mundum, hodie processit proles magnifici gemitus, et perseverat pudor virginitatis. **℣.** Tanquam sponsus. **Oracio.** Concede.

Si festum natalis domini, vel sancti Stephani vel sancti Iohannis, vel sanctorum innocentium, vel sancti Thome in dominica evenierit illa die de dominica nichil fiat, sed in crastino sancti Thome post memoria de sanctis, in laudis fiat memoria de dominica per Ant. Dum medium, et per ℣. Notum fecit. et Orationem. Omnipotens sempiterne. In Vesperis vero per Ant. Erant Ioseph et ℣. Verbum caro. et Orationem predictam. Proxima die post festum sancti Thome, Ad Matutinas Invitat. Christus natus. Ymnus Christe Redemptor. Super psalmos Ant. Dominus dixit. sola dicatur psalmi. Quare fremuerunt., et ceteri de Nativitate Domini, Versiculis et tria Reponsoria de hystoria Nativitatis secundum feriam. Tres lectiones de expositione dominicalis evangelii, que omittenda est quando festum sancti Silvestri in Dominica evenierit, et tunc in hac die. I. post festum sancti Thome, fiant tres lectiones de aliquo sermone Natalis supra notato.

Lectio Prima.

In illo tempore: Erant Ioseph et Maria mater Ihesu mirantes super iis que dice-

bantur de illo. Et reliqua.

Omelia Origenis.

Congregemus in unum ea que in ortu Domini Ihesu dicta scriptaque sunt de eo: Et tunc scire poterimus singula queque digna esse miraculo. Quam ob rem mirabatur et pater, sic enim appellatus est Ioseph, quia nutritus fuit, mirabatur et mater super omnibus que dicebantur de eo.

Lectio Secunda.

Que nam ergo sunt que de parvulo Ihesu fama disperserat? Pastores erant in regione illa vigilantes et observantes vigilias noctis super gregem suum. Venit angelus sub ipsa hora nativitatis Ihesu, et ait ad eos. Annuntio vobis gaudium magnum. Ite, et invenietis infantem involutum pannis: et positum in presepio.

Lectio Tertia.

Nec dum angelus verba finierat, et ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit et benedicere Deum. Cum hoc pastores trepidi perspexissent, et angelus recessisset ab eis: dixerunt ad se invicem. Eamus in Bethleem, et videamus hoc factum quod Dominus ostendit nobis. Venerunt. et invenerunt parvulum. Te Deum.. dicantur. ℣. Puer natus. in laudis una Ant. Quem vidistis. Psalmis. Dominus regnavit.. Cap. Multifarie. Ymnus.

A solis ortus ad usque terre limitem, christum canamus principem, natum Maria virgine.

Beatus actor seculi servile corpus induit, ut carne carnem liberans non perderet quos condidit.

Caste parentis viscera celestis intrat gratia, venter puellae baiulat secreta que non noverat.

Domus pudici pectoris, templum repente fit dei, intacta nesciens virum verbo concepit filium.

Enixa est puerpera quem Gabriel predixerat, quem matris alvo gestiens clausus Iohannes senserat.

Feno iacere pertulit, presepe non abhorruit, parvoque lacte pastus est, per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus celestium, et angeli canunt deo, palamque fit pastoribus pastor creator

omnium.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

℣. Benedictus qui venit. Ad Ben. Ant. Nesciens mater. Oracio. Concede. Memoria de sancti, ultimo de Dominica, nisi hoc dies in Sabbato evenierit. Tunc enim memoria Dominicalis in crastino reservabitur. Ad memoria de Dominica. **Ant.** Dum medium silentium tenerent omnia et nox in suo cursu iter perageret omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus venit alleluia. **℣.** Notum fecit.

Omnipotens sempiterne deus, dirige actus nostros in beneplacito tuo, ut in nomine dilecti filii tui mereamur bonos operibus abundare. Per eundem.

Ad Primam. Ant. Quem vidistis. Cetera ad ceteras horas. Capitula, responsoria, versiculi, et oracio de die Natalis Domini. Ad memoriam de dominica in vespis. **Ant.** Erant Ioseph et Maria mater Ihesu mirantes super his que dicebantur de illo. **℣.** Verbum caro. Oracio. Omnipotens sempiterne. Si vero in hac die dominica evenierit ad Matutinas, Invitat, Ymnus, Antiphone, psalmi, versiculi, responsoria, de Nativitate Domini, sex lectiones fiant de tribus mediis lectiones natalis tres ultime de omelia. Erant Ioseph. In Laudibus. Ant., psalmi, capitulum, ymnus, ℣, de Natali. Ad Ben. Ant. Nesciens. Oracio. Concede. Memoria de sanctis. Ultimo de Dominica, hore diei de Natali. Ad versus, Capitulum, et cetera que sequuntur de sanctis Silvestro erunt, et memoria fiet de natali, deinde de sanctis ultimo de dominica.

In Circumcisione Domini

Ad Vesperas. Capitulum. Multifarie. **℞.** Verbum caro. **Ymnus.** Veni Redemptor. **℣.** Tanquam sponsus. Ad Mag. Ant. Qui de terra est de terra loquitur, qui de celo venit super omnes est, et quod vidit et audivit hoc testatur, et testimonium eius nemo accipit. Qui autem acceperit eius testimonium signavit quia deus verax est. **Oracio.**

Deus qui nobis nati salvatoris diem celerare concedis octavum, fac nos quesumus eius perpetua divinitate muniri, cuius sumus carnali

commercio reparati. Qui tecum. Memoria de sancto Silvestro, deinde de sanctis. Postea de Dominica: si hac die evenierit.

Ad Matutinas Invit. Christus natus est. **Ymnus.** Christe Redemptor. In Primo Nocturno. Ant. Dominus dixit ad me filius meus es tu, ego hodie genui te. **Ps.** Quare fremuerunt. **Ant.** In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo. **Ps.** Cæli enarrant. **Ant.** Elevamini porte eternas et introibit rex glorie. **Ps.** Domini est terra. **℣.** Verbum caro.

Lectio Prima. Sermo Ambrosii. ✠

Circumciditur hodie puer ille qui natus est nobis. Factus est enim sub lege, ut eos qui sub lege erant lucrifaceret. Circumcisis autem Dominico dignus iudicabatur obtutu, quia oculi Domini super iustos. Circumcisio autem, purificationem significat delictorum. Sed quoniam humane carnis et mentis fragilitas, inextricabilibus vitiis implicatur, culpe totius futura purgatio resurrectionis prefigurabatur etate.

℞. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum, hoc erat in principio apud deum, * Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nichil. **℣.** Quod factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum. Omnia.

Lectio Secunda. Origenes in sermone. Quod mortuus. ✠

Sicut autem Christo commortui sumus illo moriente, sic et cum eo circumcisi sumus, et sollemni purificatione mundati, nequaquam iam indigemus circumcisione carnali. Audi Paulum. In quo et circumcisi estis circumcisione sine manibus in expoliatione corporis carnis. Et mors igitur et circumcisio eius pro nobis facte sunt.

℞. Benedictus qui venit in nomine domini, deus dominus, * Et illuxit nobis. **℣.** Lapidem quem reprobaverunt edificantes hic factus est in caput anguli. Et.

Lectio Tertia.

Et cum impleti essent dies circumcidendi puerum, vocatum est nomen eius Ihesus. Vocabulum Ihesu gloriosum, omni adoratu cultuque dignissimum, nomen quod est super omne nomen non debuit primum

ab hominibus appellari, neque ab eis efferri in mundum, sed ab excellentiori quadam maiori que natura. Unde signanter evangelista addidit dicens. Quod vocatum fuerat ab angelo ante quam conciperetur in utero.

R. Ecce agnus dei qui tollit peccata mundi, ecce de quo decebam vobis, * Qui post me venit ante me factus est, * Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti solvere. **V.** Hoc est testimonium quod perhibuit Iohannes dicens. Qui. Gloria. Cuius.

In Secundo Nocturno. Ant. Speciosus forma pre filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. **Ps.** Eructavit. **Ant.** Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. **Ps.** Magnus dominus. **Ant.** Homo natus est in ea et ipse fundavit eam altissimus. **Ps.** Fundamenta eius. **V.** Notum fecit dominus.

Lectio Quarta. Sermo Augustini in Kalendis Ianuarii. ✠

Admonemus caritatem vestram fratres, ut memineritis quomodo cantastis. Cantastis eni. Salva nos Domine Deus noster: et congrega nos de Gentibus. Nolite misceri Gentibus, similitudine morum atque factorum. Dant illi stenas: date vos elemosinas. Advocantur illi cantionibus luxuriarum, advocemini vos sermonibus Scripturarum. Currunt illi ad theatrum, vos ad ecclesiam. Inebriantur illi, vos ieiunate. Si hodie non potestis ieiunare, saltem cum sobrietate prandete.

R. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore salvatorem seculorum, * Ipsum regem angelorum sola virgo lactabat ubere de celo pleno. **V.** Beata viscera Marie virginis que portaverunt eterni patris filium. Ipsum.

Lectio Quinta.

Multi luctabuntur hodie cum verbo quod audierunt. Diximus enim ut dicent. Nolite stenas dare pauperibus. Parum est ut tantum detis, etiam amplius date. Non vultis amplius, vel tantum date. Sed dicis michi. Quando stenas do, accipio et ego. Quid ergo? Quando das pauperi nichil accipies? Oblitus es illius promissionis ubi dicitur, qui dat pauperibus nunquam egebit? Oblitus es etiam illud quid dicturus est deus eis qui pauperibus dederunt, venite benedicti Patris mei, percipite regnum?

R. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio Sexta.

Audite fratres appellatum qui dixit. Nolo vos socios fieri demoniorum. Demonia delectantur canticis vanitatis nugatorio spectaculo, turpitudinibus variis theatrorum, insania circi, crudelitate amphiteatri, certaminibus animosis eorum qui pro pestilentibus hominibus lites suscipiunt, pro mimo, pro ystrione pro pantamimo, pro auriga, pro venatore. Ista facientes quasi thura ponunt demoniis. Nolite inquit effici participes eorum.

R. Confirmatum est cor virginis in quo divina mysteria angelo narrante suscepit, que speciosum forma pre filiis hominum castis concepit visceribus, * Et benedicta in eternum, * Deum nobis protulit et hominem. **V.** Domus pudici pectoris templum repente fit dei intacta nesciens virum, verbo concepit filium. Et. Gloria. Deum.

In Tertio Nocturno. Ant. Exultabunt omnia ligna silvarum ante faciem domini quoniam venit. **Ps.** Cantate domino. **Ant.** In principio et ante secula deus erat verbum, ipse natus est nobis salvator mundi. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Ante luciferum genitus et ante secula dominus, salvator noster hodie nasci dignatus est. **Ps.** Cantate domino. **V.** Ipse invocabit.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Ihesus. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri. ✠

Sanctam venerandamque presentis festi memoriam: paucis quidem verbis evangelista comprehendit, sed non pauca celestis mysterii virtute gravidam reliquit. Ut autem nobis necessariam obediendi virtutem precipuo commendaret exemplo, factum sub lege filium suum misit deus in mundum: non quia ipse legi quicquam deberet, qui unus magister noster, unus est legislator et iudex, sed ut eos qui sub lege positi legis onera

portare nequiverant, sua compassione iuvaret: ac de servili conditione que sub lege erat ereptos, in adoptionem filiorum que per gratiam est sua largitate reduceret.

R. O regem celi cui talia famulatnr obsequia stabulo ponitur qui continet mundum, * Iacet in presepio et in nubibus tonat. **V.** Qui celum terramque regit in secula solus. Iacet.

Lectio VIII.

Suscepit igitur circumcisionem lege decretam in carne: qui absque omni prorsus labe pollutionis apparuit in carne. Et qui in similitudine carnis peccati, non autem in carne peccati advenit, remedium quo caro peccati consueverat mundari non respuit: sicut etiam undam baptismatis qua nove gratie populos a peccatorum sorde lavari voluit, ipse non necessitatis sed exempli causa subiit.

R. Congratulamini michi omnes qui diligitis dominum quia cum essem parvula placui altissimo, * Et de meis visceribus enui deum et hominem. **V.** Beatam me dicent omnes generationes qui ancillam humilem respexit deus. Et.

Lectio IX.

Scire et enim debet vestra fraternitas quia idem salutifere curationis auxilium circumcisio in lege contra originalis peccati vulnus agebat, quod nunc baptismus agere revelate gratie tempore consuevit, excepto quod regni celestis ianuam necdum intrare poterant. Qui enim nunc per evangelium suum terribiliter ac salubriter clamat nisi qui renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest introire in regnum Dei, ipse dudum per legem suam clamabat: Masculus cuius preputii caro circumcisa non fuerit, peribit anima illa de populo suo, quia pactum meum irritum fecit.

R. Verbum caro factum est et habitavit in nobis cuius gloriam vidimus quasi unigeniti a patre, * Plenum gratie et veritatis. **V.** In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Plenum. Gloria. Plenum.

In Laudibus. **Ant.** O admirabile commercium creator generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est, et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam deitatem. **Ps.** Dominus regnavit.

Ant. Quando natus es ineffabiliter ex virgine, tunc implete sunt scripture, pluvia in vellus descendisti, ut salvum faceres genus humanum, te laudamus deus noster. **Ps.** Iubilante deo. **Ant.** Rubum quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem, dei genitrix intercede pro nobis. Deus deus meus. **Ant.** Germinavit radix Iesse, orta est stella ex Iacob, virgo peperit salvatorem, te laudamus deus noster.

Can. Benedicite. **Ant.** Ecce Maria genuit nobis salvatorem, quem Iohannes videns exclamavit dicens, ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Cap.** Multifarie. **Ymnus.** A Solis Ortus. **V.** Benedictus qui venit. **Ad Ben.** **Ant.** Mirabile mysterium declaratur, hodie innovantur nature, deus homo factus est id quod fuit permansit et quod non erat assumpsit, non commixtionem passus neque divisionem. **Oracio.** Deus qui nobis. Memoria de sanctis, Capitula, Responsoria, V, ad horas sicut in die Natalis cum Oratione. Deus qui nobis.

Ad Vesperas. Capitulum, Ymnus, V, ut in primis vespers. **Ad Mag.** **Ant.** Magnum hereditatis mysterium templum dei factus est uterus nesciens virum, non est pollutus ex ea carnem assumens, omnes gentes venient dicentes gloria tibi domine. Memoria de sancto Stephano. **Ant.** Tu principatum. deinde de aliis sanctis. In vigilia Epiphanie si in dominica contigerit fiant, novem lectiones. Sex lectiones de tribus lectionibus mediis in Natali et tres de omelia saquenti. Invitat, Ymnus, Ant., Psalmi, V, Responsoria, Antiphone Laudum, Capitulum, Ymnus, V, de Circumcisione. **Ad Ben.** **Ant.** **Revertere in terram Iuda mortui sunt enim qui querebant animam pueri.** **Oracio.**

Corda nostra quesumus domine venture festivitatis splendor illustret, quo mundi huius tenebris carere valeamus, et perveniamus ad patriam claritatis eterne. Per. Per horas diei, Ant., Cap., R, V, de Circumcisione, cum Oratione. Corda. Si vero dominica non fuerit, ita fiat officium. Invitat. Christus natus. **Ymnus.** Christe Redemptor. **Super psalmos.** **Ant.** Dominus dixit. sola dicatur, psalmi, ut in Circumcisione. V. Notum fecit.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Defuncto Herode, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph in Egypto, dicens. Surge et accipe puerum et matrem eius: et vade in terram Israel. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri.

Quod occisis pro domino pueris Herodes non longe post obiit, et Ioseph monente angelo dominum cum matre ad terram Israel reduxit, significat omnes persecutiones que contra ecclesiam erant movende, ipsorum persecutorum morte vindicandas, eisdemque mulctatis persecutoribus pacem ecclesie de novo reddendam, et sanctos qui latuerant ad sua loca fuisse reversuros. **R.** Confirmatum.

Lectio Secunda.

Possumus quoque odium Herodis quo perdere Ihesum voluit, super persecutionibus que apostolorum sunt temporibus facte in Iudea specialiter accipere, quando invalescente invidia, predicatorum verbi sunt pene omnes expulsi de provincia et in gentibus predicaturi, sunt longe lateque dispersi. Sic et factum est, ut gentilitas que per Egyptum figuratur, peccatis ante tenebrosa lumen verbi perciperet. **R.** O regem celi.

Lectio Tertia.

Hoc est autem puerum Ihesum et matrem eius per Ioseph in Egyptum transferri, dominice scilicet fidem incarnationis et ecclesie societatem per doctores sanctos gentibus committi. Quod erant in Egypto usque ad obitum Herodis: indicat figurate fidem Christi in gentibus mansuram donec plenitudo earum introeat, et sic omnis Israel salvus fiat. **R.** Congratulamini. Te Deum. **V.** Puer natus.

In Laudibus sola Ant. O admirabile. **Ps.** Dominus regnavit. Capitulum. Multifarie. **Ymnus.** A Solis. **V.** Benedictus qui venit. Ad Ben. Ant. Revertere. Oracio Corda Nostra. Ad Primam. Ant. O admirabile. Cap. Regi. Oracio. In hac hora. Ad Terciam, Sextam, et Nonam. Ant., Cap., R., V., de Circumcisione cum oratione. Corda.

Ad Vesperas. Capitulum.

Surge illuminare Hierusalem, quia venit lumen tuum, et gloria domini super te orta

est. **R.** In columbe. **Ymnus.**

Hostis Herodes impie christum venire quid times, non eripit mortalia, qui regna dat celestia.

Ibant magi quam viderant stellam sequentes previam, lumen requirunt lumine, deum fatentur munere.

Lavacra puri gurgitis celestis agnus attigit, peccata que non detulit nos abluendo sustulit.

Novum genus potentie aque rubescunt ydrie, vinumque iussa fundere, mutavit unda originem.

Gloria tibi domine qui apparuisti hodie cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

Iste versus dicatur ad omnes ymnos per octavam Epiphanie.

V. Reges Tharsis et insule munera offerent.

R. Reges Arabum et Saba dona adduncent.

Ad Mag. Ant. Magi videntes stellam, dixerunt ad invicem, hoc signum magni regis est, eamus et inquiramus eum et offeramus ei munera aurum thus et miram. **Oracio.** Corda nostra. **Ad Completorium super psalmos. Ant.** Lux de luce apparuisti Christe cui magi munera offerunt alleluya alleluya alleluya. **Ad Nunc Dimittis. Ant.** Alleluia, omnes de Saba venient alleluya aurum et thus deferentes alleluya, alleluya.

Predicte antiphone dicantur ad Completorium usque ad Octavam inclusive.

In Epiphania Ad Matutinas

Non dicatur invitatorium neque ymnus, sed statim post, Domine labia et Deus in adiutorium, incipiatur. Ant. Afferte domino filij dei adorate dominum in aula sancta eius. **Ps.** Afferte domino. **Ant.** Fluminis impetus letificat alleluya, civitatem dei alleluya. **Ps.** Deus noster refugium. **Ant.** Psallite deo nostro psallite, psallite regi nostro psallite sapienter. **Ps.** Omnes gentes. **V.** Reges Tharsis.

Lectio Prima.

Omnes sitientes venite ad aquas: et qui non habetis argentum, properate, emite, et comedite. Venite emite absque argento, et absque ulla commutatione: vinum et lac. Quare appenditis argentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audi-

entes me et comedite bonum: et delectabitur in crassitudine anima vestra. Hec dicit.

R. Hodie in Iordane baptizato domino aperti sunt celi, et sicut columba super eum spiritus mansit, et vox patris intonuit * Hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. **V.** Descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de celo facta est. Hic.

Lectio Secunda.

Inclinate aurem vestram et venite ad me: audite, et vivet anima vestra. Et feriam vobiscum pactum sempiternum: misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem ac preceptorem gentibus. Ecce gentem quam nesciebas vocabis, et gentes que te non cognoverunt ad te current: propter Dominum Deum tuum, et Sanctum Israel, quia glorificavit te. Hec dicit.

R. In columbe specie Spiritus Sanctus visus est, paterna vox audita est, * Hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacui. **V.** Celi aperti sunt super eum, et vox patris intonuit. Hic.

Lectio Tertia.

Querite Dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas: et revertatur ad Dominum, et miserebitur eius, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Hec dicit.

R. Reges Tharsis et insule munera offerent, * Reges Arabum et Saba dona domino deo adducent. **V.** Omnes de Saba venient aurum et thus deferentes. Reges. Gloria. Reges.

In Secundo Nocturno. Ant. Omnis terra adoret te et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo domine. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Reges Tharsis et sinule munera offerent regi domino. **Ps.** Deus iudicium tuum. **Ant.** Omnes gentes quas-cumque fecisti venient et adorabunt coram te domine. **Ps.** Inclina domine. **V.** Omnes de Saba venient. **R.** Aurum et thus deferentes.

Maximus in sermone. Cum plura. **Lectio Quarta.** ✠

Sicut posteritati sue fidelis mandavit antiquitas, hodie salvator celestibus ostensus indiciis, a Chaldeis est adoratus. Hodie

Christus beati Iohannis ministerio: fluenta Iordanis benedictione proprii baptismatis consecravit. Hodie invitatus ad nuptias divinitatis sue potentiam manifestans: aquam mutavit in vinum. Aquas inquam quas sanctificavit in baptismo, nobilitavit in nuptiis. Tria quidem hec mysteria unius diei, per unum Dominum dignatio Trinitatis implevit.

R. Illuminare illuminare Hierusalem, venit lux tua, * Et gloria domini super te orta est. **V.** Et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendor ortus tui. Et.

Lectio Quinta.

Hodie magus per stellam reperit, quod Iudeus noluit credere per prophetas. Hodie gentilitas edocta de celo, redemptorem mundi inquit ut regem, muneratur ut fortem, adorat ut Deum. Recte autem nove stella resplenduit cuius gens perfida nec radium occultare possit nec abscondere veritatem: ubi celum ipsum universorum oculis sydereo lumine fulgebat. Quam mirabile autem est hoc quod exiguus stelle radius alienigenarum corda permovet, cum illum Iudaicum populum cui mare divisum, cui prebitum manna de nubibus, nec ignea potuerit de celo micans columna convertere.

R. Omnes de Saba veniet naurum et thus deferentes et * Laudem domino annunciantes. **V.** Reges Tharsis et insule munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. Laudem.

Lectio Sexta.

Quid hac solemnitate sacratius, in qua partum virginis qui latebat in cunis, stella fulgentior ceteris coruscavit, in qua unigenitum Dei in sanctificationem sui Iordanis unda suscepit, homo Spiritum sanctum vidit, Patrem mundus audivit. In qua etiam sobrio illo vini mirabilis poculo peccatis ebrum mortale genus visitasse se Christus ostendit? Et ideo karissimi in spiritualibus donis, lubrice carnis voluptate deposita, spiritaliter gaudeamus, ut tenebras cordis nostri, lumen stelle celestis irradiet, benedictio paterne vocis illustret, et salutare nos vinum, Christo propinante letificet. Amen.

R. Magi veniunt ab oriente Hierosolimam querentes et dicentes, ubi est qui natus est

cuius tellam vidimus, * Et venimus adorare eum. *℣.* Vidimus stellam eius in oriente. Et. Gloria. Et.

In Tertio Nocturno. Ant. Venite adoremus deum quia ipse est dominus deus noster. *Ps.* Venite. predicta antiphone cum psalmo non cantetur infra octavas, sed loco ipsius dicatur.

Ant. Homo natus est in ea et ipse fundavit eam altissimus. *Ps.* Fundamenta eius. *Ant.* Adorate dominum alleluya, in aula sancta eius alleluya. *Ps.* Cantate domino. *Ant.* Adorate deum alleluya omnes angeli eius alleluya. *Ps.* Dominus regnavit. *℣.* Omnes terra adoret te deus et psallat tibi. *℞.* Psalmum dicat nomini tuo.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

Cum natus esset Ihesus in Bethleem vide in diebus Herodis regis: Ecce magi ab oriente venerunt Hierosolimam dicentes. Ubi est qui natus est rex Iudeorum? Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Sicut ex lectione evangelica fratres audistis, celi rege nato rex terre turbatus est, quia nimirum terrena altitudo confunditur cum celsitudo celestis aperitur. Sed querendum nobis est, quidnam sit quod redemptore nato, pastoribus in Iudea angelus apparuit, atque ad adorandum hunc ab oriente magos non angelus sed stella perduxit. Quia videlicet Iudeis tanquam ratione utentibus rationale animal id est angelus predicare debuit, gentiles vero quia uti ratione nesciebant ad cognoscendum deum non per vocem sed per signa perducuntur: quia et illis prophetie tanquam fidelibus non infidelibus, et istis signa tanquam infidelibus non fidelibus data sunt.

℞. Stella quam viderant magi in oriente antecedeat eos, donec venirent ad locum ubi puer erat, videntes autem eam, * Gavisi sunt gaudio magno. *℣.* Et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius, et procidentes adoraverunt eum. Gavisi.

Lectio VIII.

Et notandum quod redemptorem nostrum, cum iam perfecte esset etatis eisdem gentilibus apostoli predicant, eumque parvulum et necdum per humani corporis officium loquentem stella gentibus denun-

tiat: quia nimirum rationis ordo poscebat, ut et loquentem iam dominum loquentes nobis predicatorum innotescerent, et necdum loquentem elementa muta predicarent.

℞. Videntes stellam magi gavisi sunt gaudio magno, et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius, et procidentes adoraverunt eum, * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum thus et mirram. *℣.* Stella quam viderant magi in oriente antecedeat eos, usque dum veniens staret supra ubi erat puer. Et.

Lectio IX.

Sed in omnibus signis que vel nascente domino vel moriente monstrata sunt, considerandum nobis est quanta fuerit in quorundam Iudeorum corde duritia, que hunc nec per prophetie donum, nec per miracula agnovit. Omnia quippe elementa deum venisse testata sunt.

℞. Tria sunt munera preciosa, que obtulerunt magi domino in die ista et habent in se divina mysteria, * In auro ostenditur regis potentia in thure sacerdotem magnum considera, * Et in mirra dominicam sepulturam. *℣.* Saltis nostre actorem magi venerati sunt in cunabilis et de thesauris suis mysticas ei munus species obtulerunt. In. Gloria. Et in mirra..

Postea sequitur. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Sequencia sancti Evangelium Secundum Lucam.

Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Ihesu baptizato et orante apertum est celum, et descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. Et vox de celo facta est. Tu es filius meus dilectus in te complacui mihi. Et ipse Ihesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph. Qui fuit Hely. Qui fuit Mathan. Qui fuit Levi. Qui fuit Melchi. Qui fuit Iamne. Qui fuit Ioseph. Qui fuit Mathathie. Qui fuit Amos. Qui fuit Naum. Qui fuit Hesly. Qui fuit Nagge. Qui fuit Maath. Qui fuit Mathathie. Qui fuit Semei. Qui fuit Ioseph. qui fuit Iuda. Qui fuit Iohanna. Qui fuit Resa. Qui fuit Zorobabel. Qui fuit Salathiel. Qui fuit Neri. Qui fuit Melchi. Qui fuit Addi. Qui fuit Chosan. Qui

fuit Elmadan. Qui fuit Her. Qui fuit Ihesu. Qui fuit Heliezer. Qui fuit Ioram. Qui fuit Mathath. Qui fuit Levi. Qui fuit Symeon. Qui fuit Iuda. Qui fuit Ioseph. Qui fuit Iona. Qui fuit Heliachim. Qui fuit Melcha. Qui fuit Menna. Qui fuit Mathathia. Qui fuit Nathan. Qui fuit David. Qui fuit Iesse. Qui fuit Obeth. Qui fuit Booz. Qui fuit Salmon. Qui fuit Naason. Qui fuit Aminadab. Qui fuit Aram. Qui fuit Esron. Qui fuit Phares. Qui fuit Iude. Qui fuit Iacob. Qui fuit Ysaac. Qui fuit Abrahe. Qui fuit Thare. Qui fuit Nachor. Qui fuit Saruch. Qui fuit Ragau. Qui fuit Phalech. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynan. Qui fuit Arphaxad. Qui fuit Sem. Qui fuit Noe. Qui fuit Lamech. Qui fuit Matusale. Qui fuit Enoch. Qui fuit Iared. Qui fuit Malaleel. Qui fuit Caynan. Qui fuit Enos. Qui fuit Seth. Qui fuit Adam. Qui fuit Dei. Ihesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est a Iordane. Te Deum. *℣*. Vidimus stellam eius in oriente. *℞*. Et venimus adorare eum.

In Laudibus. Ant. Ante luciferum genitus et ante secula dominus, salvator noster hodie mundo apparuit. *Ps.* Dominus regnavit. *Ant.* Venit lumen tuum Hierusalem, et gloria domini super te orta est, et ambulabunt gentes in lumine tuo alleluya. *Ps.* Iubilate deo. *Ant.* Apertis thesauris suis obtulerunt magi domino aurum thus et mirram, alleluya. Deus deus meus. *Ant.* Maria et flumina benedicite domino, ymnum dicite fontes domino alleluya. *Can.* Benedicite. *Ant.* Tria sunt munera que obtulerunt magi domino aurum thus et mirram, filio de regi magno alleluya. *Ps.* Laudate dominum. *Cap.* Surge illuminare.

Apatre unigenitus ad nos venit per virginem, baptisma cruce consecrans, cunctos fideles generans.

De celo celsus prodiit excepit formam hominis, facturam morte redimens gaudia vite largiens.

Hoc te redemptor quesumus. illabere propitius clarumque nostris sensibus lumen prebe fidelibus.

Mane vobiscum domine, noctem obscuram remove, omne delictum ablue, piam medelam tribue.

Quem iam venisse novimus redire item

credimus, sub sceptro tuo inclito, tuum defende populum.

Gloria tibi domine qui apparuisti hodie cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

℣. Adorate dominum. *℞*. In aula sancta eius.

Ad Ben. Ant. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia, quoniam in Iordane lavit Christus eius crimina, currunt cum muneribus magi ad regales nuptias et ex aqua facto vino letantur convivere, alleluya. *Oracio.*

Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus stella duce revelasti, concede propitius, ut qui iam te ex feide cognovimus, usque ad contemplandum speciem tue celsitudinis perducamur. Per eundem. *Ad horas, antiphone laudum.*

Ad Primam. ℞. Ihesu Christe. *℣.* Qui Apparuiisti hodie. *Iste ℣. dicatur usque ad octavas inclusive.*

Ad Terciam. Cap. Surge.

℞. Reges Tharsis et insule munera offerent, * Alleluia alleluya. *℣.* Reges Arabum et Saba dona adducent. Alleluia. Gloria. Reges. *℣.* Omnes de Saba venient.

Ad Sextam. Capitulum.

Super te Hierusalem orietur dominus, et gloria eius in te videbitur, et ambulabunt gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui.

℞. Omnes de Saba venient, * Alleluia alleluya. *℣.* Aurum et thus deferentes. Alleluia. Gloria. Omnes. *℣.* Omnis terra adoret te deus et psallat tibi.

Ad Nonam. Capitulum.

Omnes de Saba venient aurum et thus deferentes et laudem domino annunciantes.

℞. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi, * Alleluia alleluya. *℣.* Psalmum dicat nomini tuo. Alleluia. Gloria. Omnis. *℣.* Adorate dominum. *℞.* In aula sancta eius.

Ad Vesperas. Capitulum, Ymnus, ℣. ut in Primis Vesperis Ad Mag. Ant. Ab oriente venerunt magi in Bethleem adorare dominum et apertis thesauris suis preciosa munera obtulerunt aurum sicut regi magno thus sicut deo vero mirram sepulture eius, alleluya.

Per Octavas Epiphanie

Invitat. Christus apparuit nobis, Venite adoremus. **Ymnus.** Hostis Herodes. cotidie dicatur. In ferialibus diebus: una antiphona de novem super psalmos. Prima die post festum dicatur prima, secunda die, secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie. Psalmi de festo, excepto psalmo, Venite. loco cuius dicatur psalmi, Fundamenta eius. versiculi, antiphone, lectiones, et tria responsoria de hystoria secundum ordinem nocturnorum excepto quod quando dici contigerit ant. Omnis terra: dicendus est. V. Reges Tharsis, et quando dicaetur ant. Reges Tharsis, dicendus est V. Omnes de Saba. Te Deum. cotidie dicatur, V. Vidimus. In laudibus prima antiphona laudibus super psalmos, Cap., Ymnus, V, de die. **Ad Ben. Ant.** Descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum, et vox de celo facta est hic est filius meus dilectus alleluya. Oratio sicut in die. Hore diei sicut in festo. **Ad Vesperas. Cap., Ymnus, V, de die.** **Ad Mag. Ant.** Videntes stellam magi gavisus sunt gaudio magno et intrantes domum obtulerunt domino autum thus et mirram. Oratio ut supra. Predictae due antiphone dicantur cotidie infra octavas, eciam in dominica. Descendit ad Ben. et Videntes Ad Mag. Si dies Epiphanie in Dominica evenerit in sequenti feria quarta legatur ad Matutinas Omelia, Evangelii, Cum factus. In laudibus vero post orationem de Epyphania dicatur, ad memoria antiphone Fili cum V, Omnis terra et oratione Vota. In Vesperis vero similiter post orationem de Epyphania dicatur ad memoria ant. Puer Ihesus cum V. Omnes de Saba et oratione Vota. Sabbato autem sequenti post orationem, Deus cuius unigenitus fiat memoria de Dominica sequenti, per Ant. Peccata et V. Vespertina oratio. et per orationem Omnipotens semper deus qui celestia. Ad laudes vero diei sequentis in qua totum officium est de octava Epiphanie fiat memoria de dominica, per Ant. Nuptie et V. Dominus regnavit. et orationem, Omnipotens semper. In vespers autem per antiphona Deficiente et V. Dirigatur et orationem predictam. In quarta vero feria sequenti

ad Matutinas legatur omelia de nuptiis, et totum officium fiat de feria, et de sancto Marcello fiat tantum memoria. Ad laudibus antiphone et ad horas diei dicetur Oratio, Omnipotens semper. Quando vero infra octavas Epyphanie Dominica evenerit sicut fiat officium. Ad Matutinas. Invitat. Christus apparuit. Ymnus, Hostis. Ant, Psalmi, V, Responsoria, de die Epiphanie excepta Ant. Venite cum suo psalmo loco cuius dicatur Ant. Homo natus cum psalmo Fundamenta eius. In laudibus antiphone, Cap., Ymnus, V, de die. Ad Ben. Ant. Descendit. Oratio, Deus qui hodierna die. Deinde fiat memoria de dominica per Ant. Fili cum V. Omnis terra, et oratione, Vota. Hore sicut in die Epiphanie. Ad Vesperas, Cap., Ymnus, V, de Epiphania. Ad Mag. Ant. Videntes. Oratio, Deus qui hodierna. Deinde fiat memoria de Dominica, per Ant. Puer cum V. Omnes de Saba et oratione, Vota. Infra Octavas per ferias, et in Dominica et in Octava die repetantur tres lectiones de sermonibus supra notate in festo, et tres sequentes.

Maximus in sermone Salutare. ✠ **Lectio.**

Sicut nascendo gloriosus est filius dei: ita apparendo mirabilis. Mirum quod processit ex virgine: magnificum quod ostensus est e celo. Apud Iudeam in presepi vagiebat, in Chaldea inter sydera coruscabat. Apud Iudeos sordebat in pannis: apud gentiles fulgebat in gloria, ut celorum dominum testimonium celeste precederet: et actorem lucis signum luminis revelaret. **Lectio.**

Nullus ambigat quin Christus in terra degens fulgeret e celo: quia sic venit ad terras, ut non relinqueret celum. Inde est quod virginalem hunc puerum laudant angeli, mirantur pastores, celum attestatur, venerantur et magi, quia mystica eius nativitas sempiterno gaudio et terram letificavit et celum. Hunc ergo regem celestium tremit Herodes: sed obcecata tenebris Iudea, sola videre non potest, quod omnibus splendet e celo.

Idem in sermone. Ait prophetarum. ✠ **Lectio.**

Vidimus iniquiunt magi stellam eius, bene eius: que specialiter eius nuntiabat adventum. Et cetere quidem stelle facte sunt, ut mundi huius tempora cursusque distinguer-

ent: hec vero prodire iussa est, ut ipsum mundi dominum, et regni celestis adesse tempus ostenderet. Stetit ait evangelista supra ubi erat puer. Nunquid non dicere videbatur, hic est puer quem natum testabar e celo? Hic est rex ille magnus, qui venit celesti imperio regnum sociare terrenum?

Dominica infra Octavas. Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Cum factus esset Ihesus annorum duodecim, ascendentibus parentibus eius Hierosolimam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Ihesus in Hierusalem et non cognoverunt parentes eius. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri. ✠

Quod dominus per omnes annos cum parentibus in Pascha Hierosolimam venit, humane nimirum humilitatis est indicium. Hominis namque est ad offerenda Deo sacrificiorum spiritualium vota concurrere, et actorem suum orationibus lacrimisque sibi conciliare profusis.

Lectio VIII.

Fecit ergo dominus inter homines homo natus, quod faciendum hominibus per angelos imperaverat Deus. Servavit ipse legem quam dedit, ut nobis qui puri homines sumus, servandum per omnia quicquid Deus iubet ostenderet. Sequamur iter humane conversationis eius, si deitatis gloriam delectamur intueri: si optamus habitare in domo eius eterna in celis omnibus diebus vite nostre.

Lectio IX.

Quod autem duodenis in templo sedit in medio doctorum audiens et interrogans illos, humane est humilitatis indicium, immo etiam eximium discende humilitatis exemplum. Dei quippe virtus et Dei sapientia eternaue divinitas que loquitur, Ego sapientia habito in consiliis, ipsa hominem induta ad audiendos homines venire dignata est: ut nimirum hominibus quamvis summo ingenio preditis necessariam discendi verbi formam prerogaret, ne si qui discipuli veritatis fieri refugerent: magistri efficerentur erroris.

Ad memoria de Dominica. Ant. Fili quid fecisti

nobis sic, ego et pater tuus dolentes querebamus te, quid est quod me querebatis nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me esse alleluya. **℣.** Omnis terra.

Vota quesumus domine supplicantes populi celesti pietate proseguere, ut et que agenda sunt videant et ad implenda que viderint convalescant. Per.

In Vesperis. Ad memoria. Ant. Puer Ihesus proficiebat etate et sapientia coram deo et hominibus. **℣.** Omnes de Saba. **Oracio.** Vota.

In Octava Epyphanie

In Primis Vesperis. Cap. Surge. **Ymnus.** Hostis. **℣.** Reges. **Ad Mag. Ant.** Baptizat miles regem, servus dominum suum, Iohannes salvatorem, aqua Iordanis stupuit, columba protestata est, paterna vox audita est, hic est filius meus. **Oracio.**

Deus cuius unigenitus in substantia nostre carnis apparuit, presta quesumus ut per eum quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur. Qui tecum.

Ad Matutinas. Invitat. Christus apparuit. **ymnus, ant., psalmi, ℣, responsoria, sicut supra in die est notatum.**

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Venite Ihesus a Galilea in Iordanem ad Iohannem ut baptizaretur ab eo. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri. ✠

Lectio
Lectio VIII.

In
Lectio IX.

Q